

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 81 - červen 2015

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

**NIKDY NEVÍTE,
KOHO NA VÝLETĚ POTKÁTE**

STR. 34

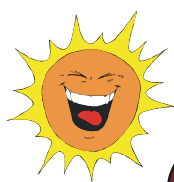
PÁR SLOV ÚVODEM

Když se zhluboka nadechnete, všude kolem už jsou cítit prázdniny. Máme před sebou už jen pár posledních dnů, než se dveře školy na dva měsíce zabouchnou a budova ztichne. Musíme ale ještě stihnout důstojně oslavit 135. narozeniny naší školy, což bude poslední akce letošního školního roku. Pak už jen vysvědčení a huráááá na prázdniny...

Osmdesáté první číslo Puclíka, které právě držíte v rukách, je zase pěkně baculaté, protože jsme do něho chtěli dostat všechno, co se s končícím rokem ve škole událo. Byly to především výlety jednotlivých tříd, ale i spousta jiných akcí, které určitě stojí za připomenutí.

Tak tedy příjemné počteníčko...

Redakce

**Krásné a slunečné prázdniny
přeje všem čtenářům**

redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **25. 06. 2015** Oslavy 135. výročí otevření školy slavnostní program pro veřejnost
- **25. 06. 2015** Vyřazení žáků 9. tříd slavnostní předání vysvědčení
- **26. 06. 2015** Vysvědčení
- **01. 09. 2015** Nový školní rok

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Žáci 7.C poslední dobou přecházejí postupně na alternativní stravu. Nejenže v hodině angličtiny zkoušeli konzumovat pražené červy s barbecue příchutí ☺, ale někteří vyzkoušeli i rostlinnou stravu. Na stolku s počítačem totiž pěstují rostlinu voskovku, ze které začala odkapávat sladká šťáva, a tak ji chtěli ochutnat. Byli i tací, co chodili mlsat každou přestávku! Po varování některých učitelů, že je ta kytka jedovatá, toho (snad) nechali, tak budeme doufat, že to na nich (a zejména na největším mlsounovi Kubovi Starém) nezanechalo žádné následky ☺...
- Psát písemky je fakt životu nebezpečné!!! Stres z této neoblíbené činnosti na člověku zanechává nejenom psychické následky, ale v poslední době už i fyzické! Nedávno se o tom přesvědčila i Kristina Poulová ze 7.C, která byla po čtvrtletce z matematiky tak psychicky zdevastovaná, že si nevšimla rozvázané tkaničky u svého střevíčku. Nicméně vysvobozující zvukový signál konce hodiny ji rozradostnil natolik, že odhodlaně vyrazila z lavice za svými spolužáky. A co myslíte? No jo, přistoupila si ji ☺☺! Ještě v letu si uvědomila, že zřejmě upadne na pozadí - a to vybarvené do modro zeleno fialova by v létě na koupališti v plavkách nemuselo vypadat nejlíp ☺, a tak tam na poslední chvíli strčila ruku. Křup! Ale sádra jí docela sluší ☺...
- Mimořádnou sobotní brigádu připravil neznámý vtipálek panu školníkovi a panu učiteli Havlíkovi. V pátek naložený a neodvezený kontejner se sběrovým papírem u prodejny JK Market totiž do sobotního rána zase vyložil po širokém a dalekém okolí. A tak ti dva nebožáci v sobotu lezli po čtyřech kolem prodejny a sbírali to naděle. Co by neudělali pro děti, že?

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Havaj v 7.C	3
▪ Devět let	4
▪ Poklad Černého zuba	5
▪ Další cesta za poznáním	6
▪ Orientační závod	7
▪ Puclympiáda pošesté	8
▪ Školní liga	9
▪ Anketa	10
▪ Sloupečky	14
▪ Vyzvídali jsme... ..	16
▪ Den dětí plný zábavy	22
▪ Výsledky letošního sběru	24
▪ Ekofanda	26
▪ Za poznáním i krásami přírody	30
▪ Na slovíčko	31
▪ Tajemná prehistorie	32
▪ Výlety 2015	34
▪ S mažoretkami do Francie	46
▪ Perličky z naší školičky	47
▪ Mladý zdravotník	47
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	48

HAVAJ V 7.C

No jo, ty máš prázdniny – tak to je Havaj ☺! Určitě už skoro každý z vás tuto větu někdy slyšel. Ale v 7.C měli v předposledním školním týdnu opravdovou Havaj. Tato třída totiž docela nebezpečně vyniká akčními nápady všeho druhu ☺.

V tomto roce pořádali vánoční hodinu (ve které chudák vyučující musel zlikvidovat záškodnického vánočního skřítku ☺), slavili Halloween (a z té tmy od zatažených rolet a strašidelných úkolů šla hrůza), The Burning of the Witches Day – čarodějnice (kdy nám společnost dělala různá ošklivá plastová zvířátka, co vypadala, že snad obživnou, a želé dorty, co na nich seděli želé pavouci a červi ☺) a nakonec originálně oslavili i konec školního roku, podaný ve stylu párty na Havaji – oblečení, skvělé občerstvení, piňakoláda, nafukovací krokodýl, kokosy a ručníky na pláži ☺...

Po vydatném ovocném občerstvení jsme zhlédli prezentaci o Havaji, na chodbě jsme si zasoutěžili v „plavání“, vyluštili křížovku, rozbili piňatu a nakonec absolvovali zlatý hřeb hodiny – ochutnávku pražených červů. To sice s Havají moc nesouvisí, ale byla to taková naše „challenge“, jak to pojmenovaly děti, která vznikla po přečtení článku o fobiích v učebnici angličtiny ☺.

Co je na všech těchto akcích ale nejlepší, je fakt, že to zdaleka není jen hodina strávená zábavou, ale celá třída má vždy rozdělené úkoly, chystají křížovky, tematické občerstvení, prezentaci k tématu a hlavně – opravdu se poctivě snaží celou hodinu mluvit anglicky a všechno v angličtině organizovat! To všechno z vlastní iniciativy! A to se opravdu cení nejvíc ☺...

Mgr. Dagmar Svobodová

DEVĚT LET

Nadřa Kulíková, 9.B

Je to jako včera, když jsme všichni vyoblíkaní a upravení šli do první třídy. Byli jsme celí natěšení, až usedneme do lavic. Postupem času naše nadšení opadlo...

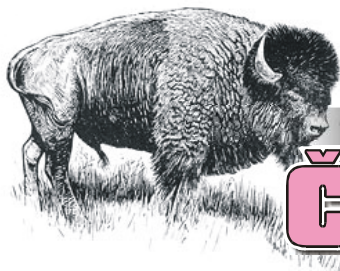
V první třídě jsme potkali nové kamarády a naučili jsme se číst a psát. Ve druhé a třetí třídě jsme byli stále spolu. Pak nás ve čtvrté i v páté třídě rozdělili. Někteří odešli studovat na gymnázium a my ostatní jsme se chystali na druhý stupeň.

Pak přišla šestá třída... Objevili se noví spolužáci bydlící mimo naše město a utvořila se naše šestadvacetičlenná parta. Od té doby jsme toho mnoho zažili. Nespočet exkurzí, výletů, divadelních představení... Byli jsme třída, která se občas nemohla na něčem shodnout, ale i přesto jsme zůstali skvělou partou, která dokázala táhnout za jeden provaz.

Devátá třída pro nás byla obzvláště těžká. Učení se na písemky a stres z přijímacích zkoušek udělaly své. Ale přežili jsme a všichni už víme, kam se po prázdninách vydáme. Tímto rokem pro nás všechny něco končí, ale i něco nového začíná. Končí naše devítiletá etapa života. Naše parta se za chvíli rozprchne jinak, a i když se část z nás bude dál potkávat, už to nikdy nebude ono. Už se nikdy nesejdeme ve stejné třídě, nebudeme se spolu smát, nesesedneme si vedle sebe do lavic...

Chtěli bychom v tuto chvíli poděkovat učitelům i panu řediteli za jejich trpělivost, kterou s námi měli, paním kuchařkám za dobré obědy, panu školníkovi za opravování poškozených věcí a za přestřihování zámků u skříněk. Zvláštní poděkování patří naší paní učitelce Ficové za to, že vždycky stála při nás a žehlila naše průšvihy...

Brzy už nebudeme žáky této školy, ale studenty odborných škol, gymnázií nebo učilišť, a proto všem spolužákům přeji hodně štěstí a úspěchů v dalších letech jejich života...

7. TŘÍDY OPĚT
NA TÁBOŘE V ZUBŘÍ
Kristina Poulová, 7.C

POKLAD ČERNÉHO ZUBRA

Jako každý rok se i letos sedmé třídy vydaly na dvoudenní pobyt do rekreačního střediska v Zubří, který připadl na dny 25. a 26. května 2015. Celá akce měla tajemný název O poklad černého zubra...

Program jsme zahájili v pondělí pochodem směr Zubří a už po cestě jsme prožili velkou zábavu. Když jsme dorazili do tábora, museli jsme se nejprve ubytovat a poté byl nástup. Začalo to velkým vysvětlováním, o co vlastně půjde. Každý tým - Šmoulové, Rebelové, Mimoni, Trpajslíci, Chaos a Bananas - měl připravený pokřik a nějaké to týmové tričko. To vše se hodnotilo, samozřejmě ale i chování ☺.

Každý tým měl svého učitele pro diktování písmenek do věty, kterou jsme měli za úkol vyluštit. Celé dopoledne jsme soutěžili a poté jsme šli na výborné obědové knedlíky ☺. Po hodinovém odpočinku nás čekaly další soutěže. U večere se vyhlásily výsledky a následovalo to, na co se všichni těšili - diskotéka ☺.

Sice jsme s sebou měli CD se svou muzikou, ale na zdejším zařízení nešlo přehrát, a tak jsme se museli spokojit s hudbou, kterou tam měli, což byly písničky z pohádek ☺. Celou diskotékou nás provázely soutěže. Následovala večerní hygiena a šlo se spát.

Druhý den jsme po snídani měli zase nástup s vysvětlením, co bude dál. Čekal nás boj o poklad. Ten nakonec získalo družstvo, které vlastně nebylo první, ale i ostatní nepřišli zkrátka. Následovalo balení a úklid chat. Při zpáteční cestě sice trochu sprchlo, ale i tak jsme si ji užili ☺. Všichni máme spoustu krásných zážitků a fotek...

DALŠÍ CESTA ZA POZNÁNÍM

Mgr. Hana Knapčoková

Již na třetí „cestu za poznáním“ se vydali žáci 8. a 9. ročníku naší školy, kteří navštěvovali technické kroužky na VOŠ a SPŠ Žďár nad Sázavou. Ve dnech 9.-11. června 2015 navštívili v rámci technické exkurze plno zajímavých míst v Praze a jejím širokém okolí...

První den si prohlédli vodní nádrž Švihov-Želivka a navštívili Železniční muzeum ČD v Lužné u Rakovníka. Odpoledne strávili prohlídkou velmi zajímavé expozice „Gateway to space - brána do vesmíru“. Večer již všechny unavené výletníky čekala dobrá večeře, odpočinek a relaxace v bazénu hotelu v Brandýse nad Labem.

Program druhého dne začal prohlídkou zdymadla na Labi a vodáckého kanálu v Brandýse nad Labem, poté následovala exkurze do Leteckého muzea Praha-Kbely. Po obědě si někteří chvíli odpočinuli, jiní šli na procházku po Brandýse nad

Labem za historickými památkami.

Odpoledne žáci strávili prohlídkou muzea automobilky Škoda v Mladé Boleslavi, kde mohli obdivovat zajímavé exponáty z dob nedávných i dávno minulých. Poté dokonce zbyla i chvíle na návštěvu nákupního centra ☺.

Třetí den se již všichni těšili do vyhlášené IQ-Landie v Liberci. Každý si zde mohl prohlédnout a vyzkoušet zajímavé jevy ze všech oblastí – matematiky, fyziky, přírodopisu, chemie, výchovy ke zdraví... A tak na vlastní kůži zažili sílu vichřice či zemětřesení, vyzkoušeli

všechny smysly, zkusili operovat, zdůvodnili Pythagorovu větu... Následovala už jen zpáteční cesta a na ní krátké seznámení s elektrárnou v Opatovicích nad Labem.

Tři dny rychle uběhly a poslední exkurze v rámci projektu *Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost* podporovaného evropskými fondy byla u konce. Domů si všichni

přivezli mnoho nových informací, poznatků a zážitků.

Děkujeme za možnost účastnit se exkurze a technických kroužků všem realizátorům projektu VOŠ a SPŠ Žďár nad Sázavou.

ORIENTAČNÍ ZÁVOD

*Marie Roušová, ŠD
Michaela Heralová, 8,C*

V pondělí 25. května 2015 odpoledne se sešly děti ze školní družiny za přístavbou naší školy. Doprovodili je také rodiče a sourozenci. Čekal je tu orientační závod. Orientační běh je sportovní odvětví, při němž je nutno se správně orientovat v neznámém terénu. Tento sport je určen pro všechny, kteří mají rádi pohyb v přírodě a nečekané dobrodružství.

Na fáborkové trati dlouhé 700 metrů bylo připraveno pět kon-

trol a ještě jedna falešná. Již ve družině si děti mohly prohléd-

nout orientační mapy a seznámit se tak s tímto sportem. Před vlastním závodem ale bylo nutné vše řádně vysvětlit. Vždyť většina takový závod běžela poprvé. Důležité proto bylo vyzkoušet si i vlastní ražení kontrol. Cílem závodu bylo v co nejkratším čase zvládnout trať a orazit správné kontroly. Každý závodník obdržel startovní číslo, průkaz a na startu také speciální mapu. Všechny 25 závodníků zdárně zvládlo trať, a proto jim náleží velká pochvala. Většina zvládla i správné ražení kontrol.

Všichni závodníci do závodu dali, co mohli. Bylo to na znát hlavně ve chvíli, když sprintovali k cíli. Moc se snažili, i když někoho zmátla falešná kontrola.

Na nesoutěžním stanovišti s mapou zapojili i svoje mozečky. Mohli také hádat věci z krabice a označit je jako potřebné a nepotřebné při orientačním závodu. Na závěr

všichni obdrželi sladkou odměnu a drobný dárek.

Velký dík patří Šimonu Marečkovi, který závody připravil a poskytl orientační vybavení.

PUCLYMPIÁDA

Michaela Heralová, 6.C

6. ROČNÍK TURNAJE ČASOPISU
PUCLÍK VE SKLÁDÁNÍ PUZZLE

POŠESTÉ

Jako každoročně tak i letos pořádala redakce našeho časopisu pro žáky 4.-9. tříd soutěž ve skládání puzzle, která se konala 20. května 2015. Jako vždy se soutěžilo o co největší počet správně poskládaných dílků za deset minut...

V kategorii 4.-6. tříd zopakovala suverénně své loňské vítězství Lucka Ivaničová ze 6.B, které se opět podařilo puzzle poskládat před časovým limitem. Na druhém místě se umístila Dominika Zábršová z 5.A s šedesáti čtyřmi poskládanými dílky a třetí místo shodně obsadily Leontýna Oravcová ze 4.B a Nicol Jur-

ková z 5.A – holky daly dohromady 44 dílků.

Druhý stupeň pak hravě „vykostila“ Míša Heralová z 8.C, která sbírá první místa v této soutěži již od šesté třídy. Na druhém místě (a tedy před časovým limitem) měla puzzle složené i Radka Havelková ze 7.C. Trojici děvčat pak na třetím místě podpořila Kristina

Poulová ze 7.C s devěťasedmdesáti složenými puclíky.

Ve zvláštní kategorii soutěžil pan učitel Smékal, který sice potřeboval oba časové limity, tudíž 20 minut ☺, ale obrázek nakonec poskládal, a tak si svoji odměnu rovněž zasloužil.

Za pěknou atmosféru, soutěživého ducha a podporu děkujeme i všem ostatním účastníkům soutěže.

TENTO PROJEKT BYL REALIZOVÁN ZA PODPORY MĚSTA NOVÉHO MĚSTA NA MORAVĚ

Školní rok se pomalu chýlí ke konci a tím pádem skončil i další ročník - letos už sedmý - naší školní ligy. Disciplíny i pravidla zůstaly s drobnými úpravami stejné jako v minulých letech. Ze všech deseti disciplín se do celkového pořadí počítalo osm nejlépe bodovaných výsledků...

Slavnostní vyhlášení výsledků proběhlo v tělocvičně školy 15. června 2015. Jako v minulých letech se našeho soutěžení v hojnosti účastnili žáci prvního stupně (hlavně díky paním vychovatelkám z družiny), druhý stupeň byl zastoupen jen symbolicky. Nejlepší v jednotlivých kategoriích obdrželi poháry a diplomy. Ani ostatní ale neodešli s prázdnou. Všichni, kteří se ligy zúčastnili aspoň čtyřikrát, dostali pamět-

ní list, drobnou cenu a sladkost - to díky podpoře města Nové Město na Moravě.

Za pomoc při organizaci děkuji hlavně Martinu Dufkovi, Lence Bukáčkové a fotografce Terce Šebkové. Celkové hodnocení najdete na webových stránkách školy a výsledky nejlepších pod článkem. Přeji vám všem krásné a slunečné prázdniny a příští školní rok při našem soutěžení opět na viděnou...

1.-3. ROČNÍK

4.-5. ROČNÍK

6.-9. ROČNÍK

DÍVKY

1. Barbora Kučerová
2. Amálie Slonková
3. Tereza Tatičková
4. Magdaléna Machová
5. Michaela Lišková

- Veronika Košíková
Veronika Smolíková
Magda Dvořáková
Jana Humlíčková
Leontýna Oravcová

- Tereza Halová
Antonie Slonková
Valérie Bártová

1.-2. ROČNÍK

3.-5. ROČNÍK

6.-9. ROČNÍK

CHLAPCI

1. Martin Dvořák
2. Milan Dvořák
3. Jakub Jelínek
4. František Vágner
5. Jan Petr

- Filip Jelínek
Radim Lempere
Lukáš Lempere
Ondřej Kadlec
Jaroslav Kříž

- Jan Hájek
František Bukáček

ANKETA

**TENTOKRÁT
O CESTOVÁNÍ**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Letní prázdniny jsou dobou dovolených a spousta lidí jich využívá k návštěvě cizích zemí. K prázdninám prostě cestování patří. Téma dnešní ankety se tedy přímo nabízelo, a tak jsme zkoumali, které země byste rádi navštívili, který dopravní prostředek je vám nejpříjemnější a kam byste naopak cestovat nechtěli. Jsou lidé, kterým je nejlíp doma a cestovat vůbec netouží, většina ale s cestováním už nějakou zkušenost má. Tak vzhůru do světa...

ŽÁCI

- 1. otázka:** Které země jsou podle vás nejexotičtější? Chtěli byste navštívit takovou zemi?
- 2. otázka:** Jakou formu cestování máte nejraději? Jak se vám cestuje?
- 3. otázka:** Říká se, že všechny cesty vedou do Říma. Co je na tom pravdy? Máte taky nějaké takové cestovatelské přísloví?
- 4. otázka:** Je nějaká země, kterou byste nechtěli navštívit?

Nataša Horvátová, 4.B

1. Země v Africe, nenavštívila jsem žánou a navštívit je nechci.
2. Cestu autem, letadlem jsem neletěla a cestuje se mi dobře.
3. Tohle přísloví neznám a ani žádné nemám.
4. Není žádná.

Pavčina Prokopová, 6.C

1. Takové, kde mají nějaká zajímavá zvířata, která u nás nemáme. Nenavštívila jsem takovou zemi, ale v budoucnosti bych chtěla.
2. Letadlem a autem. Cestuje se mi dobře.
3. To nevím. Ne, nemám.
4. V současnosti třeba Sýrii, protože tam probíhá válka.

Lukáš Bonaventura, 6.C

1. Tunisko a Egypt. Chtěl bych do Tuniska, protože v Egyptě už jsem byl.
2. Letadlem se mi cestovalo nejlíp a nejhůř asi busem.
3. Žádné neznám, ale moje cesta končí u ixboxu ☺.
4. Čína, protože se mi ta země vůbec nelíbí.

Jaroslav Janů, 7.A

1. Amerika, Vietnam, Ukrajina a tam bych se chtěl i podívat.
2. Letadlem jsem neletěl. V autě se mi dělá špatně, v buse dobrý a vlakem ježdím každý pondělí a tam je to taky v poho.
3. Moje cesta končí doma.
4. Čína, je tam moc lidí.

Natálie Štěpánková, 7.B

1. Řecko a Turecko. Navštívila bych Thajsko.
2. Nejlepší forma je letadlem a cestuje se mi dobře.
3. Nevím a žádné neznám.
4. Rusko, tam jsou pořád ty bojující vojáci.

Tereza Rovenská, 7.C

1. Thajsko. Ano, podívala právě do Thajska.
2. Nejraději cestuji letadlem nebo autem.
3. Nevím, neznám.
4. Sýrie, protože se tam válčí.

Michal Kaštánek, 8.A

1. Brazílie a určitě bych ji rád navštívil.

2. Cestoval jsem všim a je to jako dobrý, ale stěžuji si.
3. Neznám a ani nějaký nemám.
4. Islám, jak se tam pořád vraždí a válčí.

Lída Havlíková, 8.B

1. Nevím a nejela bych nikam.
2. Jezdím každý den autobusem a je to v pohodě.
3. Pravda to bude, ale nemám žádný.
4. Rusko, je tam moc zima.

Michael Dvořák, 8.C

1. Thajsko. Nenavštívil bych to. Já se chci podívat do Británie do Londýna a do Pákistánu, kde bych se přidal k separatistům.
2. Nejlíp se mi cestuje letadlem a potom vlakem a nejhůř autem.
3. Vůbec nic není pravda. Moje cesta zní takhle: „Když budete kouřit a pít, budete prezidentem ČR,“ řekl Miloš Zeman.

4. Estonsko – smrdí to tam.

Beáta Dudová, 8.C

1. Hawai, Thajsko a Madagaskar. Chtěla bych se podívat, ale to se asi nesplní, do Ameriky.
2. Nejčastěji cestuju autobusem a autem. Párkrát i trajektem, ale letadlem jsem neletěla. Autobusy moc nemusím, ale když to jinak nejde... A z trajektu mám strach.
3. V Římě jsem nebyla, ale v Itálii jo. Žádný přísloví nemám.
4. Severní Koreu, ono by to sice asi ani moc nešlo, ale určitě proto, že tam mají divnej systém a nemají Wi-Fi!!!

Anna Bílková, 9.A

1. Indie a chci se podívat do Tuniska.
2. Letadlo pohoda, ale autem nejlíp.
3. Nevedou, cest je milión a vedou na milióny míst.

4. Čína, já bych se tam ztratila.

Markéta Novotná, 9.B

1. Thajsko – to bych ráda navštívila a Egypt se mi líbí, ale tam už jsem byla.
2. Letěla jsem letadlem a bylo to dost dobrý, ale nerada nebo nejhůř se mi cestuje autobusem.
3. Moje cesta končí vždy u koní.
4. Do Egypta bych už nejela, kvůli těm bojům, co tam teď jsou.

Daniela Horvátová, 9.C

1. Peru a navštívila bych Ameriku.
2. Necestovávám ráda nikam daleko.
3. Nevím, ale mám názor asi takovýhle: „Každá cesta někde končí.“
4. Ukrajina, protože se tam válčí.

Anketu žáků připravily Michaela Heralová a Valérie Bártová, 8.C

UČITELE

1. otázka: Cestujete raději do zahraničí, nebo po Česku?
2. otázka: Kam jste naposledy cestovala?
3. otázka: Máte nějakou vtipnou cestovní příhodu?
4. otázka: Kam byste se chtěla podívat?

Mgr. Marcela Slámová

1. Ráda cestuji kamkoliv. Je spousta hezkých míst v České republice, ale i cizí země mě lákají. Cestování a poznávání nových míst má jakési zvláštní kouzlo.
2. Červen byl - co se cestování týká - hodně nabitý. V rámci školních výletů jsem navštívila Prahu, Brno, Bratislavu. Všude bylo krásně...
3. Pokud myslíte příhodu z cest, tak mě napadá příhoda s velbloudem, na kterém jsem se chtěla za každou cenu svézt loni v Tunisku. Velbloudy jsem hledala ve dne v noci, ale marně. Ptala jsem se lidí, jestli o nějakém velbloudovi neví. Až jeden domorodec měl pro mě pochopení se slovy: „Počkejte tady, nějakého velblouda vám teda zavolám.“ Vzal mobilní telefon, zavolal a za několik minut si to už velbloud kráčil po pláži, abych se mohla svézt. Odkud ho dovezli, dodnes nevím, ale ta jízda prostě stála za to ☺!
4. Těch míst je tolik! Chtěla bych se někdy podívat třeba do Francie, ale i v našich Krkonoších je krásně...

Mgr. Dita Machová

1. Nikdy jsem ve svém botníku neměla pár toulavých bot. I přesto jsem se v určitém období svého života poměrně dost nacestovala po světě všemi možnými dopravními prostředky. Snad proto nyní dávám přednost kratším cestám po České republice.
2. Do zahraničí jsem cestovala loni na dovolenou do Turecka. V České republice jsem byla začátkem června na víkend v jižních Čechách.
3. Raději odpovím: „Ne-vzpomínám si ☺.“
4. Na cestování nesnáším balení, takže bych se ráda podívala do USA. Letěla bych tam totiž s prázdnými kufry a zpátky bych je měla napěchované látkami a pomůckami na patchwork.

Mgr. Ivana Fousková

1. Mám moc ráda cestování. Ráda cestuji po Česku a poznávám nová zákoutí. Mám ráda přírodu, takže jsem projela všechny hory v Čechách i další turisticky zajímavá místa. Mám moc ráda třeba jižní Čechy plné rybníků, ale nejkrásnější je naše Vysočina, kde je stále

co poznávat. Jezdím samozřejmě i do zahraničí a v posledních letech jsou to nejčastěji Spojené arabské emiráty.

2. Naposledy jsem navštívila o jarních prázdninách právě Emiráty. Snažím se pokaždé navštívit nová místa a užívám tepla u moře, poznávám život v poušti či v horách a obdivuji architekturu velkoměst, hlavně Dubaje. Pak to bylo Holansko a Amsterdam, kde jsem strávila krásné Velikonoce se svým synem. Ukázal nám celé město plné zajímavé architektury a poznali jsme, jak žijí lidé v této zemi.
3. Vtipných příhod mám celou řadu, protože při svých výletech ráda vyhledávám v arabské přírodě zvířata. Takže narážím na stáda oslíků, kolem auta se potulují kozy a nejraději mám setkání s velbloudy, kteří občas lemují vedlejší silnice. Jednou se mi stalo, že jsem vystoupila z auta, že si milé velbloudy vyfotím, a jeden byl tak krotký, že jsem se ocitla přímo u něho. Jeho hlava byla přímo u mé, až jsem se bála, že si místo trávy dá moje vlasy. Tehdy vznikla krásná fotka, protože se k nám přidal ještě je-

den a já mezi nimi vypadala jako majitelka velbloudů.

4. Ráda cestuji, takže se nebráním navštívit zajímavá místa. Můj manžel nedávno navštívil Indii, kde se setkal se spoustou zajímavostí, takže možná se podíváme právě tam. Další pozvání mám do Iránu či Pakistánu, uvidíme, která z cest se uskuteční...

Mgr. Monika Pinterová

1. Na cestování bohužel nemám moc času, snad až budou děti větší. V současnosti dávám přednost moři a tedy zahraničí.
2. Minulý rok do Belgie s judo týmem.
3. Na benzinové pumpě v Belgii jsme se rozhodli využít i místní toalety. Jeden malý judista nutně potřeboval na velkou, obě kabinky však byly obsazené. Rozhodl se tedy vše uspíšit a nějakým zázrakem si zamčenou kabinku otevřel zvenku. Nepřejte si vidět ten údiv ve tváři pána, který se na druhé straně nacházel ☺.
4. Asi na Nový Zéland. Krásná krajina, gejzíry, místní kultura, obyvatelé...

Anketu učitelů připravily Veronika Fialová a Kristina Poulová, 7.C

CESTOVÁNÍ SLOUPEČKY

Tereza Šebková, 8.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Cestování s sebou na jednu stranu přináší spoustu nových zážitků a poznání, na druhé straně mívá i některé stinné stránky. Ne vždy totiž svoje cesty naplánujeme úplně perfektně, někdy se nám do našich plánů vmísí různé nepředvídané okolnosti a občas se stane, že třeba do cíle naší cesty ani nedorazíme. Někdy si za to můžeme sami, někdy ti ostatní kolem. Každý z nás už nějakou tu cestovatelskou zkušenost má, a tak jsme zvědaví, jak téma cestování prožívají Terka s Darkou...

TERKA

Cestujeme vlastně pořád... Kvůli škole, práci, nákupům, doktorům a dalším praktickým záležitostem. Ale předpokládám, že tentokrát se tohle téma týká hlavně jiného druhu cestování, toho vzrušujícího, zábavného a letního. Předtím, než se někam vydáme, většinou řešíme několik základních otázek...

Kam? Tohle je hodně individuální. Samozřejmě že většina turistů se hromadně vydává vyvalit se na pláž a pak ve stejné poloze setrvat celou dovolenou. Další část turistů je pak chtivá po dobrodružství, adrenalinu a objevování nových světů a kultur. Rozdílné názory taky panují na to, jestli jet za hranice, nebo zůstat ve známém prostředí Česka.

Kdy? Na tuto otázku bývá odpověď nejjednodušší... Prostě v létě! Problém může nastat jedi-

ně v případě, kdy se jednotlivým členům posádky nepodaří sladit volné dny.

S kým? Tohle je opravdu důležitá záležitost! Když se totiž vydáme na dovolenou s někým, kdo nás... prostě s kým si nesedneme, může nám to naprosto zničit jinak nádherný zážitek. Nejčastější jsou samozřejmě rodinné dovolené, ale také se stává, že děti dorostou do určitého věku, kdy se dovolená s rodiči stane nemožnou ☺, a vydávají se proto na divoké, nezřízené jízdy se svými přáteli, kde největší roli hraje pocit svobody a nezávislosti.

Jak? Je tu hodně možností, ale na každé se bohužel dá najít nějaká nevýhoda. Auto - dusno, horko, nepohodlí, hádky. Autobus nebo vlak - dusno a horko podruhé, k tomu navíc ztráta soukromí a spousta cizích lidí. Letadlo - cena, strach (hlavně když se den před odletem díváte na Letecké katastrofy ☺). Takže nejspíš zbývá jít pěkně po svých...

Jak je vidět, cestování je hodně složitá záležitost. Když jednu z těchto otázek vyřešíme špatně, celá vysněná dovolená se může zhroutit. Ale... Ale když to vyjde, čeká nás zážitek, na který budeme hodně dlouho vzpomínat...

Takže vám všem přeji, ať najdete tu nejlepší destinaci, ať vám celý týden nepropřeší, ať jedete s lidmi, které máte rádi, tím nejvhodnějším dopravním prostředkem a ať na tyhle prázdniny nikdy nezapomenete!

Bon voyage!!!

DARKA

Cestování patří neodmyslitelně hlavně k prázdninám a to byl i důvod, proč jsme si ho vybrali jako téma pro poslední puclíkovské číslo v tomto roce. Protože kdy jindy můžete cestovat tak bezstarostně, než když máte dva měsíce klidu, sluníčka a pohody?

Sama asi nepatřím k velkým cestovatelům, i když zamyšlení na téma cestování mne donutilo spočítat země, ve kterých jsem za svůj život byla, a došla jsem k číslu 14. Tak doufám, že když jsem překročila nešťastnou třináctku, bude se mi i nadále cestovat relativně v pohodě, protože přece jen cestování s sebou nese občas i jisté trable a problémy.

Ať už jsem cestovala podle svého vlastního plánu, nebo s cestovní kanceláří, naštěstí se mi vždy vyhnuly. Ale vždy když vidím v nějaké (obvykle letní) reportáži v televizi chudáky turisty, kteří někde zůstali, protože cestovka zkrachovala, vůbec jim nezávidím. V porovnání s tím jsem vždycky řešila jen malé trable – ná-

vštěvu u lékaře, spadenou krytku foťáku ve výběhu robotického dinosaura v muzeu ☺ či exkurzi v němčině, na kterou se nepřihlásil dostatek lidí, a proto proběhla v ruštině ☺ s milým ujištěním průvodce, že taxík zpět stojí 100 dolarů – pro případ, že nebudeme na místě srazu vždy včas a že rusky nikoho doučovat nebude, protože je to světový jazyk. Pravda, prvních pět minut jsem se potila snad všude, protože na nás spustil jak kulomet, ale zvládla jsem to, a dokonce pochytila i valnou většinu informací.

Myslím, že cestování je dobré si užít a snažit se co nejvíce poznat a co nejlépe se domluvit. V tom prvním pokulhávám (pobyt je většinou v pohodě, ale cesta hlavně letadlem mě nadšením fakt nenaplňuje) a o to druhé se snažím. Pravda, jsou lidé, kteří tvrdí, že se v cizí zemi domluví rukama i nohama, tak proč se učit cizí jazyk.

Ale zrovna nedávno jsem četla, že některé posunky či gesta, mají v různých zemích různý význam. Například prezident Bush při své návštěvě Austrálie ukázal klasické „véčko“ ze dvou prstů a málem utíkal před rozčilenými místními obyvateli, protože v Austrálii to znamená něco podobného jako u nás vztyčený prostřední prstík ☺. Takže přísloví „kolik řečí umíš, tolikrát jsi člověkem“ u cestování platí více než kde jinde. A to, jak je vidno, i řečí neverbálních ☺.

A tak mě napadlo využít Puclík pro inzerci ☺. Už několik let hróóózně moc toužím naučit se italsky. Takže pokud to náhodou čte někdo, kdo italštinu umí a je ochoten ji naučit i jednu českou učitelku ☺ - okamžitě to беру.

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ UČITELKA ZŠ SLAVKOVICE

JSME

**VĚRA
JANŮ**

- osmnáct let učí na Základní škole ve Slavkovicích
- ráda pro děti vymýšlí různé hry, soutěže a další zajímavosti, kterými jim zpestřuje výuku
- má ráda pohyb a sport v nejrůznějších podobách - jezdí na kole, běhá, plave, cvičí pilates, chodí na spinning, v zimě ji potkáte v běžecké stopě i na sjezdovce
- baví ji cestovat a to i formou offroadových expedic, se kterými se dostala například do Francie nebo do Rumunska
- navštívila i další země - Slovensko, Polsko, Rakousko, Německo, Itálii, Švýcarsko...
- chtěla by umět více světových jazyků
- skvěle vaří a ráda zkouší nové recepty
- na lidech si cení smyslu pro humor, nesnáší namyšlenost a aroganci
- z domácích prací jí nejprotivnější připadá žehlení
- ráda jezdí autem, za volantem je ve svém živlu, je spolehlivá řidička
- rozumí si s moderní technikou, kterou ve svém každodenním životě běžně s úspěchem využívá
- na dovolenou nejraději vyráží s početnou partou přátel a je jedno, jestli je to k moři nebo na hory
- sleduje módní trendy, ale nejsou pro ni zásadní, ráda nosí pohodlné sportovní oblečení...
- nejoblíbenější:

film	Pelíšky
skupina	Bon Jovi
zpěvák	Richard Krajčo
kniha	Malý princ
spisovatel	Michal Viewegh
jídlo	ryby
barva	červená, modrá

Člověk od útlého dětství sní o tom, jak by mohl jednou jeho život a svět vypadat. O čem jste snila jako dítě vy?

Myslím, že jsem žádné speciální sny neměla. Jako malá holka jsem chtěla být princeznou, později herečkou nebo zpěvačkou, také jsem chtěla být sportovcem, který vyhraje olympijskou medaili... Později už jsem snila o něco reálněji - přála jsem si, abych vystudovala a měla pěknou práci, měla svůj dům, hodného manžela a děti... Myslím, že tyto sny se mi už vyplnily.

Jak dlouho jste učitelkou? Kdy vás vůbec napadlo, že se jí stanete? A litujete někdy tohoto rozhodnutí?

Učitelkou jsem od roku 1995, kdy jsem promovala na vysoké škole v Brně. Napadlo mě to asi až v posledním ročníku gymnázia, kdy se na „pajdák“ hlásila moje nejlepší kamarádka, tak jsem se tam přihlásila také. Ona se nedostala, já jo. Dodnes jsem jí za toto rozhodnutí vděčná, protože mě moje práce opravdu baví.

Co se vám na vaší práci líbí nejvíc?

Asi to, že žádný den ve škole není stejný jako ten předchozí. Nikdy nevíte, čím vás děti překvapí - ať příjemně či naopak.

Učila jste i na nějaké jiné škole než ve Slavkovicích? Můžete srovnávat?

Učila jsem na 2. základní škole v Novém Městě. Když se naskytla příležitost nastoupit do školy ve Slavkovicích, neváhala jsem. Práce na malé venkov-

ské škole je odlišná, škola je takovým našim druhým domovem, jsme zde všichni jedna velká rodina. Myslím si ale také, že příprava na vyučování zde je náročnější díky spojení dvou ročníků v jedné třídě.

Jaký jste měla jako dítě vztah ke škole?

Na základní školu jsem chodila ráda, byla jsem ještě taková pilná a snaživá šolačka. Na

gymnázium už to bylo o něco horší. Ne že bych do školy nechodila ráda, ale s tou pilností už to bylo o poznání horší. No, měla jsem zkrátka spoustu jiných „starostí“, než se zrovna učit ☺.

Které předměty vás ve škole bavily a které naopak?

Bavily mě všechny výchovy a čeština. Neměla jsem ráda matematiku, fyziku a chemii. To po mně zdědily asi i moje děti ☺.

Pamatujete si dodneška nějaký vzoreček nebo zákon - třeba z fyziky, chemie nebo matematiky, který jste se kdysi jako žákyně naučila?

Tak asi obsah čtverce sestrojeného nad přeponou pravoúhlého trojúhelníka...

Vzpomínáte ráda na nějaké akce, které jste jako dítě ve škole zažila a které se dnes už nedělají?

Ráda vzpomínám na to, jak jsme ve škole nacvičovali spartakiádu. Na Poupata se prostě nedá zapomenout. Červenobílý dres s čelenkou mám schovaný dodnes 😊.

Vyvedla jste někdy na základce nějaký průsvih?

Na základce si na žádný nevzpomínám. Na gymplu už by se nějaký našel, ale na to jste se neptali 😊.

Měla jste v dětství nějakou hračku, na kterou dodnes vzpomínáte?

Měla jsem spoustu panenek, mezi nimi byla i panenka černoška, kterou neměla žádná z mých kamarádek. Také nezapomenu na zklamání z toho, že panenka chodička se mnou sama nechodila za ruku, ale muselo se s ní složitě maniplovat, aby udělala krok 😊.

Učíte děti na prvním stupni - který z předmětů se vám učí nejlíp, na který se nejvíc těšíte?

Nemůžu říct, že bych měla nějaký předmět, který se mi nejlíp učí. Mám ráda všechny, baví mě vymýšlet různé hry, soutěže a zajímavosti pro děti na zpestření výuky.

Starší lidé často říkají, že dnešní mládež je hrozná. Myslíte si to také?

Vůbec si to nemyslím, naopak vidím dnešní mládež samostatnější, odvážnější, podnikavější, než jsme byli my. Nebojí se vycestovat na delší dobu, prosadit se, stát si za svým... Většina mladých lidí kolem mě je slušná a vždy ochotná pomoci. Samozřejmě se najde i ta „hrozná“ mládež, ale taková lidé se najdou ve všech generacích.

Co podle vás nejvíce ovlivňuje děti v dnešní době?

Děti v dnešní době hodně ovlivňují počítače, tablety, chytré telefony. Sama proti nim nic nemám, ale všeho moc škodí.

Myslíte si, že jste přísná učitelka, nebo taková normální a pohodová?

Myslím si, že jsem taková normální a pohodová, a doufám, že si to myslí i žáci 😊.

Co byste chtěla, aby se ve vaší slavkovické škole změnilo, zlepšilo, vybudovalo? Co vám v ní chybí?

Naše škola je moc pěkná, máme ji hezky vyzdobenou a je nám v ní všem moc příjemně. Nejsme pozadu ani ve vybavení tříd – počítače, interaktivní tabule... Co mi zde chybí? Snad bazén?

Blíží se prázdniny - máte už nějaké plány na dovolenou?

Letos už máme naplánovanou dovolenou k moři. Pojedeme s

partou třiceti lidí do Chorvatska na ostrov Brač, kde máme zaplacený i kurs windsurfingu. Doufám, že nás vítr neodfoukne až do Itálie ☺. Také bych jela ráda na hory. Vloni jsme byli ve Vysokých Tatrách a zbylo nám ještě hodně vrcholů ke zdolání, tak snad letos.

Jak si vůbec představujete ideální dovolenou?

Myslím si, že ani nezáleží na tom, kde dovolenou trávíte, ale s kým. S partou našich přátel je mi dobře jak na pláži u moře, tak na túrách po horách, na svahu sjezdovek i na chatě u rybníka. Představa ideální dovolené se mi většinou naplní na každé z nich...

Co děláte o prázdninách, když nemusíte opravovat sešity a připravovat se na vyučování?

O prázdninách hodně cestuji, moře, hory... Také se více vě-

nuji své rodině a přátelům, na které nemám během školního roku tolik času. Samozřejmě nejsou prázdniny jen o odpočinku. Máme rodinný domek, kolem kterého je spousta práce, zahrádku, ovocný sad, sušíme seno pro králíky...

Jaká jste kuchařka? Baví vás vaření?

Na to, jaká jsem kuchařka, jsem se zeptala svého manžela. Prý dobrá ☺. Vaření mě baví, snažím se vařit zdravě a ráda zkouším nové recepty.

Je nějaké jídlo, které se na vašem stole nemůže objevit?

Ne že by se nemohlo objevit, ale zatím se na našem stole neobjevily mořské plody.

Kde jste byla v životě nejdál od svého bydliště?

Když tak počítám kilometry,

tak nejdál od svého bydliště jsem se dostala na našich offroadových expedicích na jih Francie a do Rumunska. Na těchto cestách nespíme v hotelích, ale ve stanech nebo pod širákem, vaříme si na ohni nebo na malém plynovém vaříči a poznáváme zdejší kraje a přírodu.

Kdyby nezáleželo na penězích, na dopravě a všem ostatním, do jaké země byste se chtěla podívat a nějakou dobu tam strávit? Dovedete si představit, že byste žila v zahraničí napořád?

Strašně ráda bych jednou navštívila a procestovala Island. Zdejší krásnou přírodu znám pouze z fotografií a filmů a myslím, že by se mi tam moc líbilo. Strávila bych zde delší dobu, abych stihla celý ostrov poznat a procestovat. Žít ale v zahraničí napořád? Tak to mě neláká, svůj domov mám ráda.

Co byste si s sebou určitě nezapomněla vzít na pustý ostrov?

Asi bych nevydržela ani jeden den bez svého zubního kartáčku.

Čemu byste dala přednost? Posezení u hezké knihy, sledování oblíbeného filmu, procházce v přírodě nebo výletu do ZOO?

To by záleželo na konkrétním okamžiku a na počasí. Když je venku zima a prší, ráda si přečtu knihu nebo se podívám na pěkný film, když je hezké počasí, půjdu raději do přírody na výlet.

Podarilo se vám v životě splnit si nějaký sen, po kterém jste hodně dlouho toužila?

Není to ten životní sen v pravém slova smyslu, ale už delší dobu jsem si plánovala rekonstrukci našeho bydlení. Vloni se mi toto přání splnilo, máme krásnou novou koupelnu a kuchyň s moderními spotřebiči.

Máte doma nějaké zvířátko, domácího mazlíčka?

Máme psa, landseera jménem Benny. Není to žádný mazlíček, spíš ohromný mazel. Váží asi 70 kg, a když mě olízne,

vypadám jak po sprchování. Je hodně živý a vyžaduje spoustu pozornosti. Máme také dvě kočky, se kterými je Benny velký kamarád.

Kdybyste se mohla stát nějakou pohádkovou postavou, kterou byste si vybrala?

Asi víla Amálka? Vždy jsem chtěla být dlouhovlasá blondýna ☺.

Který z těchto pohádkových předmětů byste si vybrala - sedmimílové boty, ubrousek, co se sám prostírá samými

dobrotami, křišťálovou kouli na věštění budoucnosti nebo plášť neviditelnosti? Proč právě tento předmět?

Všechny by byly fajn, ale asi bych si vybrala sedmimílové boty, protože by mi zrychlily a usnadnily cestování.

Ocitla jste se sama uprostřed neznámého lesa a venku se za chvíli začne stmívat. Nemáte s sebou telefon a nikde kolem živá duše. Jak se zachováte?

To nevím, určitě bych se hodně bála a snažila bych se co nejrychleji najít cestu ven z lesa.

Co děláte ve volném čase, jak relaxujete a nabíráte síly? Máte nějakého koníčka?

Ve volném čase moc ráda sportuji. V létě jezdím na kole, běhám, plavu, chodím ven se psem. V zimě mám ráda běžky i sjezdovky, jezdím na spinning a na pilátes. Můžu říct, že mým koníčkem je sport.

Jezdíte autem – tedy jako řidič? Pokud ano, jak se za volantem cítíte?

Auto řídím a za volantem se cítím dobře, řízení mě baví. Bez auta a řidičáku si život na vesnici nedovedu představit. Kroužky dětí, nákupy, zubař, rovnátka... K tomu všemu potřebuji řídit auto a nebýt závislá na lidech kolem sebe.

Dokážete nic nedělat a jen tak si zalenošit? Povede se vám to někdy?

Ale dokážu, občas si zalenoším moc ráda ☺. Ale je pravda, že se mi to moc často nepodaří.

Ovládáte nějaké ruční práce, nebo je nemáte ráda?

Asi bych zvládla něco uplést, ušít nebo uháčkovat, ale nedělám to, ruční práce mě nebaví, je to pro mě ztráta času.

Je něco, co vás dokáže opravdu rozčílit na maximum?

Nevím, kde až je to maximum, ale hodně se rozčílím, když otevřu dveře pokoje mého syna, kde se nedá ani dýchat, ani není kam stoupnout ☺.

Jaký je váš vztah k moderní technice?

Proti moderní technice nic nemám a ráda ji využívám. Používám počítač, internet, chytrý telefon, digitální fotoaparát, v autě mám navigaci, díky facebooku jsem ve spojení se svými přáteli, se kterými se nemůžu tak často sejít osob-

ně. Zkrátka k dnešní době moderní technika patří.

Který film jste viděla nejvícekrát v životě a kdykoliv se na něj podíváte znovu?

Nevím, jestli jsem ho viděla nejvícekrát v životě, ale vždy se znovu podívám a pokaždé mě rozesměje film Pelíšky. Simona Stašová s prskavkou v drdolu je prostě nepřekonatelná ☺.

Co vy a módní trendy? Sledujete je, řídíte se jimi?

Asi jako každá žena módu sleduji. Snažím se nebýt v tomto směru úplně pozadu, ale žádné módní výstřelky na mně asi neuvidíte.

Čím bychom vás dokázali vyděsit?

Bojím se pavouků, ti by mě opravdu dokázali vyděsit.

Prožila jste někdy nějaký adrenalinový zážitek?

Žádný seskok z letadla nebo z mostu jsem zatím nezažila a ani mě to neláká. Dost velkým adrenalinem pro mě bývá sjíždění černých alpských sjezdovek.

Na závěr vám stejně jako vašim předchůdcům půjčím na chvíli kouzelnou hůlku. Jakou změnu máme očekávat, až nám ji vrátíte?

Když se nad touto otázkou zamyslím, tak mě napadá snad jediná obvyklá odpověď, protože články a reportáže o Islámském státu mě opravdu děsí. Takže jedna „originální“ věta na závěr: Světový mír.

*Rozhovor připravil
Zdeněk Havlík*

DEN DĚTÍ

PLNÝ ZÁBAVY

Z MINIGOLFU DO VČELÍNA

6.B a 6.C strávila Den dětí v přírodě, čemuž nahrálo krásné počasí. Náplní dne byl minigolf u hotelu Ski a návštěva včelína na Harusově kopci.

Při minigolfu si žáci ověřili cit pro míček a přesnou mušku, kterou potřebovali k dosažení co nejmenšího počtu úderů na jamku. Při hře se zabavili všichni.

Po krátké svačínové pauze nás čekal výstup na nejvyšší vrchol v okolí – Harusův kopec. Tam jsme navštívili včelín předsedy zdejšího včelařského spolku a dozvěděli se zajímavé informace o včelách a všem, co s nimi souvisí. Při zpáteční cestě jsme se vydováděli při sestupu po sjezdovce. Tento den si všichni užili.

*Mgr. Jana Klementová
Mgr. Ivona Kovačičová*

DEN DĚTÍ V BAZÉNU

Mezinárodní den dětí je 1. června a v tento den ho samozřejmě oslavila i naše třída 7.C. Letošní program se moc nelišil od předchozího roku. Opět jsme vyrazili do bazénu, ale tentokrát do Žďáru nad Sázavou.

Jeli jsme autobusem, a i když nás byl jen menší počet, i tak jsme si cestu užili. Ze začátku jsme byli unavení, ale to nás přešlo, jakmile jsme se převlékli do plavek a vlezli do bazénu. Měli jsme příjemné

plavčice, které nám půjčily míčky, takže jsme podnikli „útok“ na pana učitele, schovávali jsme se za různými atrakcemi i pod vodou, ale nakonec každý z nás nějakou tu ránu schytl - a že to bolelo!

No, nebyli jsme jediní. I pana učitele se nám povedlo několikrát trefit, na což jsme náležitě pyšní ☺.

Po nějaké době jsme navštívili tobogán, kde si Honza našel i kamaráda, dávali jsme si závody v plaveckém bazénu a užívali tepla ve vířivce. Dvě hodiny rychle utekly a my museli bazén pomalu opustit. Dali jsme si poslední „válku“, sprchu a mohlo se vyrazit.

Bazén nás ovšem natolik vysílil, že jsme se ještě museli občerstvit v bufetu, kde jsme si dávali hlavně bubble joy a párky v rohlíku.

Byl to příjemně strávený den...

Veronika Fialová, 7.C

8.C PO ROCE OPĚT NA BOWLINGU

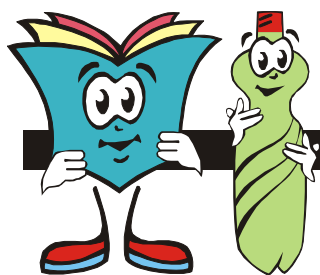
Určitě všichni víte, že Mezinárodní den dětí připadá na 1. června, a když už konečně jednou máme den, který je pro nás, tak si ho musíme pořádně užít. O našem programu na den dětí bylo rozhodnuto už dávno. Minulý rok jsme ho trávili na bowlingu, a proto jsme se rozhodli, že si to po roce znovu zopakujeme. Bowling jsme měli zamluvený v penzionu Vrchovina...

Začali jsme tím, že jsme utvořili skupinky po čtyřech. Doprovodem naší třídy byla paní učitelka třídní Renata Slámová a paní učitelka Knapčoková, které si Den dětí určitě taky užily, protože v době, kdy jsme my hráli bowling, ony si zatím na terase vypily kafe a alespoň na chvíli si od nás odpočinuly ☺.

Někoho bowling bavil víc a někoho zase méně, ale důležité je, že každý si zahrál s chutí a že jsme si to pořádně užili. Určitě si to rádi brzo zopakujeme. Poté jsme se přesunuli do školy, kde na nás v kuchyňce čekal dárek od paní učitelky třídní v podobě zmrzliny. Den dětí se vydařil a myslím, že by se v kalendáři mělo objevit více takových dětských dnů...

Tereza Šebková, 8.C

Mgr. Pavlína
Poláčková

VÝSLEDKY LETOŠNÍHO SBĚRU

Tak, opět nadešla ta chvíle, kdy mohou zaznít vítězné fanfáry... Naše sběrové aktivity mají k mé velké radosti vzestupnou tendenci. Určitě se nemáme za co stydět – posuďte sami...

TŘÍDA	POMERANČ	CITRON	VÍČKA PET	BATERIE	HLINÍK	CD/DVD	PAPÍR
1.A	16,00	0,50	41,70	13,10	7,80	0,80	1 394,00
1.B	15,40	0,15	25,00	18,90	3,90	0,80	985,00
2.A	24,50	1,80	62,40	6,90	4,90	1,00	1 089,50
2.B	18,50	0,75	52,10	8,20	17,10	2,70	614,00
3.A	12,10	0,35	30,00	3,60	10,60	0,00	1 759,50
3.B	29,10	0,30	48,80	11,00	36,60	0,00	3 372,00
4.A	32,70	0,50	40,10	17,10	29,10	1,45	1 215,00
4.B	22,80	1,00	66,60	11,10	28,60	5,10	2 251,00
5.A	28,60	3,20	45,10	105,40	171,20	4,10	4 338,00
5.B	28,10	1,40	46,20	13,10	7,80	0,00	2 589,00
1. stupeň	227,80	9,95	458,00	18,90	3,90	15,95	19 607,00
6.A	4,70	0,00	2,10	0,25	0,35	0,45	1 347,00
6.B	17,20	0,00	9,60	1,35	7,60	0,20	1 468,00
6.C	3,50	0,50	7,30	7,50	7,90	0,00	430,00
7.A	3,20	0,30	14,00	21,50	7,20	1,70	554,00
7.B	10,00	0,40	14,70	0,60	3,40	0,00	1 300,00
8.A	6,80	0,00	7,60	1,10	2,40	2,00	570,00
8.B	1,00	0,00	0,30	0,90	3,30	0,00	797,00
8.C	10,80	0,50	6,30	0,00	6,20	0,00	774,00
9.A	10,90	0,00	9,75	0,00	6,45	2,75	1 402,00
9.B	9,90	0,10	4,70	2,00	6,30	0,00	361,00
9.C	5,50	0,00	0,00	0,00	0,30	0,00	280,50
2. stupeň	1,00	0,00	102,60	2,00	9,40	0,00	215,00
ředitelna	2,20	0,00	4,30	20,00	2,10	0,00	3 367,00
sborovna	5,20	0,00	0,90	5,40	3,70	0,00	148,00
družina	3,25	1,05	3,50	11,60	4,00	0,00	616,50
příznivci školy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,10	0,00	428,00
jídelna	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	445,00
ZŠ Slavkovice	0,00	0,00	0,00	0,00	55,00	0,00	0,00
CELKEM	322,95	12,80	645,65	179,60	296,90	23,05	34 110,00

Školní rok 2014-2015 byl v pořadí již šestý, ve kterém se mimo jiné sbíral **PAPÍR**. Ani se tomu nechce věřit, ale za těchto šest let se podařilo vybrat **přes 140 tun papíru!** V letošním roce jsme dokonce překonali všechny roky předešlé – společnými silami jsme díky vám všem nashromáždili **přes 34 tun!!!**

VÝLET ZA ODMĚNU

Nejlepší sběrači z každé třídy byli odměněni výletem. První z nich byl určen pro žáky 1. stupně a uskutečnil se v pondělí 15. června 2015...

nebo zachraňovali svého spolužáka, kterého zajal obrovský pavouk křížák ☺.

Na závěr se osobně a důvěrně seznámili s chaloupeckou zvířecí farmou – přítulnými kozy Lotkou a Lízou, kozlíkem Lukášem, ovečkou Esme a vepříkem Adolfem ☺.

Druhý výlet, určený žákům 2. stupně, proběhl ve středu 17. června 2015 a dočtete se o něm v rubrice Ekofanda.

47 žáků vyrazilo do Ekologického centra Chaloupky nedaleko Jihlavy. Užili si dobrodružnou hmyzí stezku, při kte-

ré plnili řadu netradičních úkolů – hledali potravu pro babočku kopřivovou, stavěli mraveniště, váleli chrobáčí kuličku

Zájezd se uskutečnil díky grantovému programu Kraje Vysočina.

POMÁHÁME VŠICHNI

Naše sběrové aktivity ani po mnoha letech neztrácejí na své intenzitě, finanční konto příjemně roste, a proto není od věci opět přispět těm, kteří pomoc potřebují.

Na podzim naše finance putovaly do obecně prospěšné společnosti Portimo, konkrétně do Rané péče - služby, která pomáhá dětem se zdravotním postižením. Posloužily k pořízení iPadu se speciální aplikací právě pro tyto děti.

Podruhé v tomto školním roce naše kroky vedly do Domu s pečovatelskou službou v Novém Městě na Moravě. Skupinka žáků zde v měsíci květnu předala paní ředitelce a klientům tohoto domu šek v hodnotě **15 000,- Kč**. Za zmíněnou sumu byly nakoupeny terapeutické a technické pomůcky vhodné pro péči o seniory v rámci pečovatelské a aktivizační péče.

JAK SE ŽIJE V TŮNÍCH

Více než rok jsme budovali, tvořili a vylepšovali tůně v oblasti u koupaliště. Podařilo se nám společnými silami vytvořit dvě menší a dvě velké tůně, které poslouží k ochraně obojživelníků.

Vznikla tak učebna v přírodě, kde kromě čolků, mloků a žab můžeme pozorovat i spoustu rostlin, vodního hmyzu i hmyzu suchozemského, kterému byly za tímto účelem postaveny dva hmyzí hotely. Oblast dostala staronový název Hrnečnice, pod kterým si lokalitu někteří starousedlíci ještě pamatují.

Dne 25. května 2015 proběhlo slavnostní otevření této lokality, kterou posvětil přestřižením pásky nejen pan

starosta, ale také místní vodník Vosolbrčko. Tímto ale práce nekončí.

Žáci Ekotýmu budou provádět průběžný monitoring. Stanou se hydrobiology, zoology, botaniky nebo třeba i mladými fyziky a chemiky. Za tímto účelem jsme získali potřebné pomůcky a přístroje, které nám budou k monitorování sloužit.

Byla vydána také příručka s názvem Deník badatele, která poslouží i ostatním

zájemcům, kteří se chtějí o dané lokalitě dozvědět více a rádi se do monitoringu zapojí.

Na projektu pracovali žáci školního Ekotýmu ve spolupráci se Sdružením Krajina a CHKO Žďárské vrchy. Také město Nové Město na Moravě se podílelo.

Všem patří velký dík.

Mgr. Martina Janíčková

HRNEČKU, DOST!!!

Okolí novoměstského koupaliště doznalo v posledním období mnoha změn. Kromě již zmíněné lokality Hrnečnice, na níž vznikly za přispění našeho Ekotýmu tůně pro obojživelníky a také dva hmyzí hotely, byla v její těsné blízkosti vybudována v loňském roce rekreační stezka.

Na jejím financování se podílel Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova a také město Nové Město na Moravě. Součástí stezky je rovněž altánek s lavičkami a stolkem pro příjemné posezení a také odpadkový koš, aby slušně vychovaný návštěvník měl kam odložit věci již nepotřebné.

Světový pohár horských kol, který se v našem městě uskutečnil těsně před slavnostním otevřením areálu Hrnečnice, přivedl do této lokality nebývalé množství návštěvníků, kteří si s sebou přinesli nebývalé množství odpadků. Koš v altánku proto během mistrovského víkendu hravě zaplnili, a tak při otvírání Hrnečnice už nebylo kam co odhodit - leda na zem. Koš připomínal známou pohádku Hrnečku, vař!

A jak myslíte, že vypadá zmíněný hrneček v podobě odpadkového koše v altánku dnes, čtyři týdny po závodu horských kol a po otevření Hrnečnice? Daří se mu skvěle! Vaří a vaří! Asi nikdo z kompetentních lidí tu pohádku nečetl, protože jinak by určitě věděl, že aby hrneček přestal vařit, musí se mu říct DOST! Je zřejmé, že v dnešní době je snazší sehnat evropskou dotaci v řádech statisíců a milionů korun než chlapíka v montérkách, který by vyvezl přetékající odpadkový koš.

Jak to tak vypadá, náš hrneček do Hrnečnice zřejmě patří. Dost mu nikdo neřekne, svinčík nikdo neodveze. Ale jestli bude vařit ještě pár týdnů, bude se muset hmyz z nového hotelu vystěhovat a obojživelníci z tůní si budou hledat jiné brouzdaliště. Nebudou přece bydlet na smetišti...

Zdeněk Havlík

JESENÍKY ZA ODMĚNU

Celý rok se žáci naší školy pilně věnovali sběrovým aktivitám, a tak nejlepší z nich si zasloužili ocenění. Ocenění v podobě zájezdu do Jeseníků. Zásluhy v oblasti ekologie má ale za svou celoroční práci i Ekotým, který byl zájezdem rovněž odměněn...

Zájezd se uskutečnil díky grantovému programu Kraje Vysočina.

17. června 2015 jsme s baťo-
hy na zádech již v 5.30 hodin
netrpělivě přešlapovali u kul-
turního domu, abychom se
vydali vstříc novým zážit-
kům. Naší první zastávkou
byla Jeskyně Na Pomezí. Ta
nás ohromila svou krápníko-
vou výzdobou a jeskynními
zakoutími. Jeden z krápníků
ve tvaru srdce má prý do-
konce kouzelnou moc. A tak
si každý z nás v duchu při-
pravil přání, které by se do
roka mělo - po pohlázení
krápníku - splnit ☺.

Další cesta vedla k hydroe-
lektrárně Dlouhé Stráně.
Cesta byla dobrodružná, ne-

bot' jsme její část absolvovali
lanovkou a druhou část pak
přeplněným mikrobusem,
kde každý stál na jedné noze
a většinou ne na své ☺. Dlouhé Stráně jsou velkole-
pou technickou stavbou, pro
kterou dokonce hlasovala
většina Čechů jako pro jeden
z nových sedmi divů světa.
Jedná se v o nejvýkonnější
přečerpávací elektrárnu
u nás.

Poslední zastávka nás zaved-
la do Velkých Losin, kde
jsme měli možnost navštívit
Muzeum papíru a seznámit
se s technologií výroby ruč-
ního papíru, čímž je tato pa-

pírna naprosto unikátní.
Kromě zážitků jsme si zde
mohli zakoupit také pár su-
venýrů.

Celá exkurze se nesla v na-
prasto pohodovém duchu,
„účastníci zájezdu“ byli
skvělí. Snad jen to počasí
nám dělalo vrásku na čele,
neboť jsme čelili téměř mra-
zovým teplotám a ledovému
větru. Však nejeden z nás
záviděl paní učitelce Poláč-
kové, která se vybavila po-
řádnou čepicí s bambulí a ru-
kavicemi ☺.

Mgr. Martina Janíčková

Víte, že...

Připraveno podle www.ekolist.cz

Za loňský úhyn 8500 raků říčních v řece Doubravce na Havlíčkovobrodsku dostal zemědělský podnik ZS Vilémov půlmilionovou pokutu. Podle zjištění České inspekce životního prostředí unikl pesticid nurelle, který je velice toxický, z kanalizace zemědělského areálu a dostal se do vody řeky Doubravky. Rozbory vzorků vody prokázaly, že povolené hodnoty této látky byly při úniku překročeny až 190krát!

- Víte, kdy je třeba pomoci ptačímu mláděti? Ptáci nejsou schopni své mládě, které vypadlo z hnízda, sebrat a přenést do bezpečí, pomoc proto potřebují všechna holátka a málo opeřená ptáčata, která umí zatím pouze sedět nebo se plazit a která se ocitla mimo hnízdo. Nejmenší ptáčata mohou mít ještě zavřené oči a peří dosud v trubičkách. Pomoci potřebují i ptáčata, která by měla následovat rodiče, ale jsou nalezena osamělá, jako například kachňata, malé labutě nebo bažanti.

FÓRKY

Příplazí se had na policejní stanici a povídá policajtovi: „Právě mě přepadly dvě želvy. Zmlátily mě a sebraly mi všechny prachy!“ Policajt mu odpoví: „To je strašné. A prohlédl jste si je pořádně?“ „Ne, pane, všechno se to seběhlo tak strašně rychle!“

Přijdou zebra s tučňákem k fotografovi. Ten se na ně podívá a zeptá se: „Barevně, nebo černobíle?“

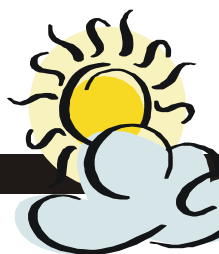
Evička se ptá maminky: „Maminko, je pravda, že plavání zeštíhluje?“ „Ano, Evičko. Plavání skutečně zeštíhluje.“ „Tak mi řekni, co dělají ty velryby špatně.“

Adam Procházka, 9.B

Užijte si o prázdninách sluníčko, vodu a koupání!

www.terezanet.cz

Daniela Palečková, 8.A

ZA POZNÁNÍM I KRÁSAMI PŘÍRODY

Díky spolupráci s novoměstským gymnáziem a evropským fondům měli žáci 8. ročníku naší školy možnost absolvovat exkurzi do Svratouchu, kde nahlédli do tajů meteorologie. Čekalo je také turistické zastavení v Toulouvcových maštálích, kde šestikilometrový okruh odkrýval nádherné přírodní scenérie pískovcových skalních útvarů...

sek pěšky. K této památce se šlo dobře, ale dostat se do Pivnické rokly byl trochu větší problém. Špatně jsme odbočili a to potom byly slyšet jen samé nářky ☹. Nakonec se nám ale podařilo na vlastní oči vidět přírodní skalní útvary a pískovcové skály i s jeskyněmi.

Poté přišla neočekávanější věc z celého dne - oběd, na kterém si všichni výtečně pochutnali. Dále jsme cestovali do Toulouvcových maštálí. Prozkoumat každý jejich kout bylo dobrodružství. Ale čas ubíhal a my se museli vrátit. Sice unavení, ale plni poznatků...

Na exkurzi jsme se vydali v úterý 2. června 2015 s velikým nadšením - hlavně proto, že se nemuselo jít do školy ☺. Když jsme však dojeli do Svratouchu, úsměv na tváři většiny z nás zmizel. Když jsme došli na meteorologickou stanici, čekala nás tam odměna - majitel tam měl fenku retrívra. Rádost a potěšení byly na obou stranách. Bohužel jsme měli tolik práce s drbáním a hlazením ☺, že slyšet bylo každé druhé slovo, ale vše, co mělo být zjištěno, nakonec zjištěno bylo.

Po sestupu následovala cesta k autobusu, který nás odvezl o kus dál. Pokud jsme chtěli vidět přírodní památku Pivnici, museli jsme dojít pěkný kou-

NA SLOVÍČKO...

Nina Křížová a Beata Dudová, 8.C

S MÍŠOU A DANEM

Míša Malinová a Dan Kršek z 8.C hrají něco kolem sedmi let floorball. Společně závodí za FC Orel Nové Město na Moravě. Do svého koníčku jsou opravdu plně ponořeni, protože když si s nimi povídáte, často je floorball hlavním tématem...

Jak jste se dostali k floorballu?

Koukala jsem po nějakém fajn sportu tady v okolí. Díky doporučení jsem se zašla na jeden trénink podívat a nějak mě to chytlo. A Danovi jsem to potom tak nějak doporučila...

Jaké jsou vaše funkce v týmu?

Míša - gólman (brankář) a Dan střídá funkci útočníka a obránce.

Co vám na floorballu nejvíc líbí, co vás na něm baví?

Nejvíce asi spolupráce všech hráčů a rychlost hry.

Máte už za sebou i nějaká zranění?

Asi dvakrát zvrtný kotník a po pádu spoluhráče vykloubené rameno. Dan skoro nic.

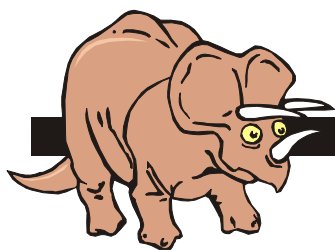
Neuvažovali jste někdy o tom, že byste s floorballem přestali?

NE!!!!

Máte nějaký oblíbený nebo vysněný tým, se kterým byste si chtěli zahrát?

Hrozně ráda bych si alespoň jednou zachytala za vítkovické holky...

8. ČÁST

Mgr. Petr Smékal

TAJEMNÁ

PREHISTORIE

SEZNAMTE SE S PRAVĚKÝMI ŽIVOČICHY, O KTERÝCH VĚDA MLČÍ

V tomto posledním předprázdninovém čísle se podíváme na další dva živočichy z naší pradávnej historie. Oba dva se vyskytovali již v době, kdy na naší planetě žil člověk. Tedy v době, kdy jsme my, lidé, žili ještě v jeskyních a chatrčích z kůry a kůží. Oba dva tvorové byli lidem dobře známí, protože jejich obrázky můžeme nalézt na jeskynních malbách po celém světě...

Bahnomil čtyřprstý (Blatolezus kvadronicus)

Pokuste si představit velkého lenochoda. Ale takového, který tráví den v bahně a ne ve větvích stromů, jako to slušně vychovaný lenochod dělá. Ovšem jinak je jeho chování velice podobné. Rychlost přesunu z místa na místo je... no, zjednodušeně řečeno po-

malá.
Leckterá
želva se
pohybuje rychleji!

Živil se rostlinnou potravou, kterou si občas zpestřil nějakým tím broukem či jiným hmyzem. Jeho pomalost se mu stala zřejmě osudnou. Pralidé ho lovili a zabíjeli, protože to byla snadná kořist. Ovšem spousta lovců ale také doplatila na svoji neopatrnost. Bahnomil měl totiž na rukách a nohách dlouhé a ostré drápy, které mu sloužily k vyhrabávání rostlin a kořínků ze země. Také je

používal jako zbraň proti šelmám a lidem.

Hloubil si v březích řek a potoků dlouhé nory, ve kterých přespával v období sucha. Před vchodem si stavěl z bahna a větví ozdobné vchody, a tak ho pralidé mohli v jeho norách lovit a pronásledovat. Byl opravdu marnivý. Čím lepší a bohatší výzdoba vchodu, tím byla větší šance, že okouzlí více samiček. Když měl sameček bohatou vchodovou výzdobu, samičky se jen hrnuly. Bohužel se hnuli i lovci, a tak na sklonku doby ledové byl bahnmil zcela vyhuben.

Na jeskynních malbách je často zobrazován, jak se klouže po svahu po blátě a bahně a očividně si to užívá. Vědci tvrdí, že který sameček se doklouzal dál, mohl mít větší lovecké teritorium a teoreticky více potravy.

Netopýrovec přerostlý (*Vampyrusuchus giganticus*)

Jedná se o velice zvláštní druh netopýra. Byl celý bílý, protože žil celý život v jeskyních a v podzemí. Proto jeho kůže neměla žádný pigment a byla bílá. Jeho hlavní potravou byli drobní savci, velký hmyz a občas si smlsnul i na jídle, které si naši předkové pekli nad ohněm. Ti se ho velice obávali a hubili jej, jak jen mohli.

No schválně si představte, že sedíte takhle večer u ohně, nohy vás bolí po celodenním běhání za mamuty nebo jinou poživatinou. Pečete si kus bůčku nad plameny, oči se vám klíží a vy přemýšlíte, co si dáte

k obědu druhý den, a najednou lup! Vaše večere mizí v dálce v jeskyni, protože si ji odnesl právě netopýrovec. To jednoho dokáže rozčílit. Potom se nemůžeme divit, že byl netopýrovec loven a vyloven až do úplného vyhubení.

Často jej vídáme i na jeskynních malbách, kde má vždy výraz poťouchlého zloděje masa. Ale na druhou stranu budme spravedliví. Když měl netopýrovec rád pečené maso a neuměl si rozdělát oheň... Co měl chudák dělat? Ručičky neměl, aby si maso opekl. A když máte hlad a chuť? No,

však to sami znáte, když vás večer doma honí mlsná na čokoládu, bonbóny nebo třeba brambůrky.

Poslední netopýrovec byl zřejmě spatřen ještě v 15. století. Viděl jej a popsal ve své knize cestovatel Jan Kráčel z Jedovic u Přelouče, který byl na své cestě po Africe oloupen o večeri pod horou Ngehardace. Ve své knize Procházky mezi kanibaly popsal netopýrovce jako velkého bílého protivu, který mu odnesl pečeného chameleona přímo od pusy.

PRVNĚČCI NA MINIGOLFU

*Mgr. Marie Budíková
Mgr. Markéta Součková*

Náš první školní výlet začal na vlakovém nádraží v Novém Městě na Moravě. Odtud jsme se vydali do Radňovic. Pro mnohé to byla první cesta vlakem...

Z Radňovic už jsme se museli spolehnout pouze na své nohy. Čekala nás cesta na Harusák k vysílači. Jak všichni víte, tato cesta vede pouze do kopce ☺. Vše jsme zvládli skvěle, odměnou nám byl nejen krásný výhled, ale i svačina připravená našimi maminkami.

Pak už se nám šlo mnohem lehčeji - z kopce přímo k hotelu Ski. Tuto zastávku bychom mohli nazvat minigolf, zmrzlina a chipsy. Posilnění jsme se vydali k naší škole, kde naše putování skončilo.

SKÁČU, JEDU, PROLÉZÁM

Mgr. Jana Humlíčková

Zajímalo by vás, jak prožili 27. květen 2015 žáci 2.A a 2.B? Neváhejte a pusťte se do čtení. Měli jsme se skvěle, jelikož jsme se vydali na dlouho očekávaný školní výlet – do Wikylandu v Brně.

Se zvoněním jsme vyrazili objednaným autobusem, ve kterém už seděli kamarádi z Křižánek. Cesta byla krapítek krkolomná, čekala nás spousta

zataček a ne každý je snáší dobře ☺. Kolem deváté hodiny jsme byli v cíli. Konečně... A hurá dovnitř!

Že nevíte, co je Wikyland? Jedná se o labyrint nejrůznějších atrakcí, trampolín a prolézaček. Téměř tři hodiny jsme objevovali stále nové a nové atrakce, vyzkoušeli si skákání na trampolíně, přivázání na pružných lanech, šplhání a skákání na nafukovacích atrakcích, prolézání drátěného labyrintu, točení na kolotoči s vlastním pohonem, jízdu na elektrickém býkovi, šplhání na lezecké stěně, jízdu na velkých tříkolkách a spoustu dalšího... Musíme uznat, že jsme se opravdu zapotili! Takovýto tělocvik bychom brali po celý školní rok ☺. Cesta zpět některé z nás ukolébala k spánku, jelikož jsme vydali opravdu spoustu energie. Návštěvu Wikylandu vřele doporučujeme...

KRÁPNÍKOVÉ DIVY

Jana Tomancová, 4.A

V pátek 29. května 2015 se sešli žáci 3.A a 4.A u kulturního domu a vyrazili za krásami přírody. Po hodinové jízdě autobusem dorazili do Rudky, kde na ně čekala jeskyně s blanickými rytíři...

U vchodu do jeskyně leží velký lev z pískovce a hlídá. Hned na začátku jeskyně seděl jeden z rytířů. O kus dál stál kůň a na něm seděl sv. Václav - patron české země. Pověst praví, že až Čechům bude nejhůř, tak lev u vchodu zařve, kůň to uslyší a třikrát zadupe kopytem. Ve skále praskne puklina a tou všichni rytíři v čele se sv. Vác-

lavem vyjedou Čechům na pomoc. Všechny ty sochy vytěsal pan František Rolínek.

Po prohlídce jsme nastoupili do autobusu a jeli jsme k propasti Macocha. Tam jsme se rozdělili na dvě skupiny. Přesunuli jsme se k lanovce a jeli dolů k Punkevním jeskyním. Po chvíli začala prohlídka. Nejprve jsme po jeskyni chodili pěšky a poslouchali jsme výklad paní průvodkyně. Výklad byl velmi zajímavý a krápníky vypadaly nádherně. Po nějaké době jsme se koneč-

ně dostali téměř na dno Macochy. Tam jsme si poslechli

pověst o tom, proč se to jmenuje Macocha.

Potom jsme sešli dolů k lodičkám. Nasedli jsme a jeli podzemím. Pán nám vykládal o krápnících a o hloubce vody. Bylo to trochu strašidelné. Když jsme dojeli ke břehu, vystoupili jsme a vydali se zpět k lanovce, která nás vyvezla nahoru. Tam jsme se najedli a šli jsme si nakupovat suvenýry. I když se nám moc nechtělo, nastoupili jsme do autobusu a vydali se zpět. Byl to krásný den...

3.B A 4.B NA VESELÉM KOPCI

Mgr. Ivana Fousková

13. května 2015 se u kulturního domu sešly třídy 3.B a 4.B, aby společně autobusem odjely na školní výlet na Veselý Kopec.

Veselý Kopec je jediným rozsáhlejších muzeem lidových staveb v přírodě ve východních Čechách. Leží na území Pardubického kraje. Expozice přináší doklady o způsobu

života drobných zemědělců a lidových řemeslníků v minulosti.

Jak se dětem na výletě líbilo?

Nejprve jsme se sešli ve škole. Potom jsme šli čekat na autobus. Seděla jsem s Honzou a hráli jsme na žlutý auto. Když jsme přijeli, tak jsme viděli slepice a kohouta. Potom nám paní průvodkyně řekla, jak se žilo ve světničkách, a taky jsme viděli zvoníčku, která zvonila, když hořelo.

Taky jsme viděli moc velké dům, ve kterém to bylo moc hezký, a s Nikou jsme tam chtěly bydlet. Na konci jsme si šli něco koupit. Já jsem si koupila písťalku, bráchovi koníčka, Elince vláček a babičce vařečku. Moc se mi tam líbilo a doufám, že se tam ještě někdy podívám.

Nataša Horváthová, 4.B

Ve středu 13. května 2015 jsme se sešli ve škole. Paní učitelka nám řekla, co budeme dělat a jak se máme chovat. Pak jsme šli

čekat na autobus. Já jsem si sedla k oknu s Týnou, Verčou a Helčou a s panem učitelem. Seděli jsme vzadu na pětce. Potom jsme vyrazili a povídali jsme. Cesta rychle utekla.

Šli jsme na prohlídku a paní nám vyprávěla o chaloupkách a potom jsme si je mohli prohlédnout. Bylo to zajímavé, a když jsme došli na konec, tak jsme si dali svačinku a potom jsme si mohli hrát. Pak jsme si šli něco koupit. Byly tam

krásné věci. Potom jsme šli ještě k jednomu stánku nakoupit dobroty a pak jsme jeli domů. Byl to nádherný výlet, moc se mi tam líbilo.

Michaela Šenkeříková, 4.B

PÁŤÁCI NA ŠIKLANDU

*Adéla Slámová
a Vendula Peňázová, 5.B*

Školní výlet nás překvapil a líbil se nám. Nejdříve jsme jeli na zámek Draxmoor v Dolní Rožince, kde to bylo strašidelné, a když jsme vyšli ven, byli jsem moc rádi...

Cesta pokračovala. Nasedli jsme zpět do autobusu a jeli na Šiklův mlýn, kde se nám líbilo víc. Ten jsme si celý prošli, mohli jsme si tam pohladit koně, kterých tam bylo hodně. Byl tam pro nás připravený program. Každý si vylosoval lísteček a podle něj jsme se rozdělili na tři skupiny - indiá-

ny, hospodáře a hospodářky, kovboje a kovbojky.

Indiáni luštili křížovku a střídali z luku a kovbojové a kovbojky si zase zkusili střilet z pistole, naučili se triky s lasem a praskání s bičem. Až se zase všechny skupinky sešly, dala nám paní učitelka rozchod. Mohli jsme si jít na jakoukoliv atrakci, bylo jich tam

spousta - jízda na koni, lukostřelba, skákací hrad, trampolína, ale i labyrint zrcadel.

O půl druhé pro nás bylo nachystané představení, které jsme si moc užili. Bylo o dějinách Divokého západu... Když jsme nastupovali do autobusu, všichni byli unavení a těšili se domů...

6.A A 7.A V BŘEZOVÉ

Helena Bílková, Barbora Špačková
a Aneta Rousová, 6.A

V pátek 29. května 2015 byla 6.A a 7.A na školním výletě v Březové. Když zpívající autobus dorazil na místo, rozdělili jsme se na třídy. 6.A začala airsoftem...

Asi po hodině, když už všichni měli modřiny, jsme šli na trochu odpočinkové místo a zku-

sili jsme, co o sobě víme a jak moc si důvěřujeme. Po prolézání pavučinou a přelézání zdi

jsme se všichni už moc těšili na oběd. Byl dobrý, až na několik „maličkostí“ (málo slané a studené jako psí čumák ☺).

Po malé přestávce jsme se vydali na rafty. Tam jsme si užili spoustu legrace. I když se (bohužel ☺) nikdo nepřevrátil, stejně jsme byli mokří, a tak jsme se šli převléknout. Už nás čekalo jen lanové centrum a skok do prázdna. Moc se nám to líbilo a překvapilo nás, jak odvážnou máme paní učitelku, že to také zkusila ☺. Poté jsme s pár modřinami, odřeninami, novými zážitky a skvělým pocitem jeli domů.

6.B V PRAŽSKÉ ZOO

Eva Mošnerová, 6.B

Ve středu 13. května 2015 jsme se s naší třídou vydali na školní výlet do Prahy. Ráno v 5.45 hodin jsme se sešli na vlakovém nádraží v Novém Městě a jeli do Žďáru nad Sázavou, kde jsme nastoupili do rychlíku na Prahu...

Cesta byla docela dlouhá, ale nám ani nepřípadla. Povídali jsme si, hráli hry, zpívali... Na hlavním nádraží jsme se dozvěděli, že nepůjdeme na parník podle plánu, ale místo toho půjdeme do Palladia. A pak už jsme se vydali metrem a autobusem do ZOO.

V zoologické zahradě jsme měli tři a půl hodiny rozchod, ve kterém jsme si měli prohlédnout, co nás zajímá. Byli jsme rozdělení asi na pět skupinek. Naši skupinku nejvíc

zaujali žirafy a tučňáci. Potom jsme měli společný program s paní průvodkyní. Některé to už moc nebavilo, protože bylo hrozně teplo a nemohli jsme si nikde sednout, ale nakonec to bylo fajn.

Po ZOO byl slíbený rozchod v Palladiu. Skoro všechny holky se vrhly na obchod s bubble tea a kluci šli navštívit McDonald's nebo KFC. Když jsme šli okolo občerstvení s jídlem, uviděli jsme pana Aleše Hámu.

To byl náš největší zážitek ☺! Celá třída ho hrozně „nenápadně“ pozorovala.

Celý výlet se moc povedl a doufám, že se nám příští rok opět vydaří!

6.C NA STVOŘIDLECH

František Hrouda, 6.C

Ve středu 27. května 2015 jsme byli se třídou na školním výletě ve Světlé nad Sázavou, kde jsme měli v plánu navštívit mimo jiné také Stvořidla...

Jeli jsme brzy ráno vlakem - nejdřív do Žďáru nad Sázavou a pak Posázavským expresem na Stvořidla. Je to úsek řeky Sázavy s peřejemi a balvany, proto patří mezi nejkrásnější místa na řece. Hned od vlakové zastávky vedla zhruba sedmikilometrová stezka podél řeky. Cestou jsme hráli různé hry.

Když jsme dorazili do Světlé, tak jsme si dali na posilněnou zmrzlinu a poté jsme vyrazili k zámku. Na zámku nás vzali do sklepa, kde byly loutky a spousty pohádkových postav. Paní průvodkyně nám vyprávěla různé pohádky a pověsti,

kteří se týkali města Světlá nad Sázavou a právě Stvořidel. Po skončení prohlídky jsme měli krátký rozchod. Téměř všichni jsme šli do pizzerie.

Potom jsme se vrátili na vlakové nádraží a jeli jsme domů.

Výlet se vydařil a zažili jsme hezký den.

7.B V BRNĚ

*Natálie Štěpánková
a Anna Jančíková, 7.B*

11. června 2015 vyrazila naše třída na výlet do Brna. Sraz jsme měli v 6.45 hodin na vlakovém nádraží v Novém Městě, kde nás čekaly paní učitelky Marcela Slámová a Monika Pinterová. Jakmile jsme byli všichni, tak se paní učitelky vydaly koupit lístky a jeli jsme...

Cesta byla fajn, ale přece jen trochu nudná, protože jsme se už moc těšili do Brna. Když jsme konečně vystoupili z vla-

ku, jako první jsme šli na hrad Špilberk, přesněji do kasemat. Kasematy byly v minulosti vězením. Měli jsme tam pana

průvodce, který nám vše dobře vysvětlil. Když jsme prošli kasematy, vydali jsme se ještě na rozhlednu, která byla také

na Špilberku. Po vyšlapání vysokých schodů jsme byli nahoře a ten krásný výhled na Brno stál určitě za to. Na rozhledně jsme ještě udělali památeční třídní fotku a šli jsme dál.

Jako další bod výletu jsme měli návštěvu Laser arény. To

úžasné! Hrála jim tam super hudba a měli to tam moc hezké. Rozdělili jsme se do týmů a šli hrát.

Vzali jsme si na sebe vesty s barvou našeho týmu, do rukou pistole a vstoupili jsme do arény. Reproduktory začaly odpočítávat čas, a tak jsme se

jsme byli tak unavení, že už se nám skoro nikam nechtělo. Ale bylo to super a byl to nejlepší výlet.

Unavení jsme potom šli na náměstí Svobody, kde jsme dostali krátký rozchod. Jako poslední bod programu byla návštěva Vaňkovky. Po cestě jsme se ještě stavili do Kapucínské hrobky, kde to bylo také velmi zajímavé. Byla tam mrtvá těla, která byla vysušená pouze vzduchem. Tam se nám také velmi líbilo, ale zároveň nám to přišlo docela děsivé, protože všechny ty mrtvolky měly takové zvláštní výrazy ve tvářích.

Ve Vaňkovce jsme si to potom všichni pořádně užili. Měli jsme rozchod, najedli jsme se, prošli nějaké obchody a samozřejmě si snad celá třída koupila bubble tea ☺. Také jsme si trochu odpočali na cestu zpátky.

Poté už jsme nasedli do vlaku a vydali se na cestu domů. Výlet byl úplně úžasný, snad nejlepší z těch se školou. Všichni si ho užili a bylo to super!

také bylo to nejlepší z celého výletu. Když jsme přicházeli k budově Laser arény, působila staře a nepěkně, ale když jsme vešli dovnitř, bylo to úplně

šli všichni schovat. Potom už začala tvrdší muzika a všichni jsme zakřičeli: „Jdeméééé na ně!!!“ A strhla se bitva ☺. Hráli jsme celkem tři hry a potom

7.C NA SLOVENSKU

*Radka Havelková
a Eva Pelikánová, 7.C*

Ve čtvrtek 4. června 2015 jsme se vydali na dlouhou cestu na Slovensko. Setkali jsme se tu se svými kamarády z Nižného Klátova u Košic, se kterými vedeme téměř dvouroční projekt přes Skype...

Cesta byla velmi dlouhá, zábavná a plná zpoždění. Na hlavním nádraží v Bratislavě jsme se setkali s naší partnerskou třídou a pokračovali trolejbusem na místo noclehu. Hned po odložení věcí jsme se

vydali do budovy slovenského Parlamentu. Tam nám ukázali, jak to chodí mezi poslanci, a kdo chtěl, mohl se vyfotit v Poslanecké sněmovně na místě premiéra ☺. Poté jsme si udělali pár fotek s výhledem na

město a pokračovali kolem Bratislavského hradu.

Následně jsme prošli několika uličkami směrem k Dunaji, kde jsme strávili asi dvě hodiny v nákupním centru Eurovea, na

kteřou se každý těšil nejvíc ☺. V podvečer jsme se prošli po nábřeží Dunaje a navštívili vyhlídku na Mostě SNP, který je hovorově známý jako UFO Tower.

V pozdním večeru jsme se vydali na Horský park, kde jsme opekli pár špekáčků, popovídali si a vyblbli se na blízském hřišti. Po půlnoci jsme ulehli do svých spacáků, ale ještě dlouho do noci nás bylo slyšet – ostatně jako vždy, když se třída vydá někam přes noc ☺.

Brzy ráno jsme se nasnídali, vzájemně si předali dárky a vydali se zpět do centra Bratislavy. První zastávkou bylo Atlantis Center – IQ park se zajímavými fyzikálními pokusy. Následovala hlavní zastávka našeho výletu – Microsoft Office. Zde nám ukázali a vysvětlili, jak to u nich chodí, a předvedli nám třeba 3D tiskárnu. Na oběd nám Microsoft koupil zhruba 30 pizz s kolou ☺.

S plnými bříšky jsme se vydali na dlouhou a vyprahlou cestu opět do Euroveí. Většina z nás

si koupila jen bubble tea a šla odpočívat do parku na nábřeží Dunaje. Vyfotili jsme se před Štefánikovým památníkem a rychlým krokem se vydali na vlak.

Na nádraží následovalo loučení, při kterém ukáplo i pár slz. Při cestě zpět jsme nenašli volné kupé, a tak jsme se vtlačili do nákladního prostoru ☺. Na nádraží v Novém Městě jsme se rozloučili a každý se spokojeně vydal svou vlastní cestou...

8.A A 8.B V BŘEZOVÉ

Andrea Kotovicová, 8.A

Ve čtvrtek 7. května 2015 se vydala 8.A a 8.B s paní učitelkou Oravcovou a Matouškovou na školní výlet do Březové. Ráno jsme se všichni sešli u kulturního domů a jeli vlastním autobusem. A jak už to tak bývá, v autobuse bylo pěkně veselo...

Když jsme dorazili na místo, přivítali nás dva mladší pánové a měli jsme čas se rozkoukat a připravit se na všechno, co nás čekalo. Rozdělili jsme se na třídy a pak ještě na poloviny a soupeřili mezi sebou. Ale všichni to brali tak nějak kamarádsky.

Začali jsme na raftech. Zpočátku jsme se trochu báli, ale nakonec jsme si to užili. Potom

následoval „týmpark“, kde jsme si měli vzájemně pomoci se přepravit se na druhou stranu dráhy. Navigovali jsme se poslepu, což bylo jak fyzicky, tak i časově náročné.

Uteklo to rychle a bylo po dvanácté - čas oběda. Když jsme se všichni najedli, měli jsme půl hodiny času na oddech a pak jsme zase začali soutěžit. Tentokrát jsme šli na

lanovou dráhu. Všichni nebyli natolik odvážní, aby si to každý vyzkoušel, ale i tak jsme si to užili. Hned vedle byla lezecká stěna, na kterou se pokusili vylézt všichni. Někdo vylézal až na vrchol, ale cenilo se i to, že si to všichni alespoň zkusili.

Strašně rychle to utíkalo a blížili jsme se k poslední závěrečné soutěži, která asi zaujala nejvíce. Šlo o aersoft. Nejdříve jsme byli poučeni o bezpečnosti. Nasadili jsme si helmy a vyrazili jsme do lesa. Rozdělili jsme se na týmy a vzájemně jsme na sebe stříleli malé bílé kuličky a bolest jsme skoro ani necítili. Pak jsme hráli všichni proti všem a moc jsme si to užili ☺.

Výlet se blížil ke konci a museli jsme se rozloučit. Cestou domů jsme někteří byli unavení, někteří zase nabrali energii. Výlet se nám skvěle vydařil...

8.C V ADRENALINOVÉM PARKU BŘEZOVÁ

Michaela Heralová, 8.C

Letos jsme se rozhodli, že si na školním výletu trochu zasportujeme, a tak jsme vyrazili do adrenalinového parku v Březové. Všichni jsme sice byli zpočátku zklamaní ze špatného počasí, díky kterému jsme přišli o několik atrakcí, jako třeba o bungee trampolíny nebo o děmonickou lanovku se sjezdem do rybníka, ale nic není tak hrozného, jak to se to ze začátku většinou zdá...

První disciplínou bylo zdolání vysoké lezecké stěny. Několika zdatný osobám se to podařilo, ostatní si aspoň vyzkoušeli, jaké to je lézt nebo být popřípadě zavěšen na laně a houpat se ☺. Dalším bodem programu byla jízda na koních, při které

se jeden kůň splašil a málem nám shodil spolužačku. Jízdu na koni si dokonce vyzkoušela i paní učitelka Ficová!

K obědu jsme dostali karbanátek s bramborovým salátem. Po obědě jsme šli skákat ze

skály do neznáma. Měli jsme trochu obavu, jestli při téhle činnosti zůstane oběd v našich žaludcích, ale klaplo to ☺. Náš Tomík se odvážil skočit jako první ze všech. Nakonec jsme odskákali všichni, i když někteří se potýkali s drobnými nesnázemi.

Lanové centrum, které nás potom čekalo, zdolal každý. Týmový park se nám zdolat nepodařilo, jelikož asi nejsme natolik vynalézaví nebo nemáme týmového ducha ☺. Jako poslední nás čekal paintball, při kterém jsme byli rozděleni na čtyři družstva.

Výlet se nakonec moc povedl, skončili jsme bez úrazu, a dokonce i naše paní učitelka třídní přežila se zdravým rozumem ☺.

9.A V BRNĚ

Anna Bílková, 9.A

26. května 2015 se naše třída brzy ráno úspěšně sešla na vlakovém nádraží v Novém Městě na Moravě a mohli jsme tedy vyrazit. Kam? Směr Brno!

Prvním bodem programu mělo být lanové centrum. Nejdříve se všechno zdálo v pořádku. Když ale začalo pršet, většina z nás se začala obávat, jestli nejsme náhodou z cukru a nehrozí nám rozpuštění ☺. A tak se z aktivní zábavy stala zábava pasivní – jeli jsme do Vaňkovky. Při hlubším přemýšlení ale člověk možná dospěje názoru, že i to je náročná a vyčerpávající činnost. Při neustálém obcházení a prohlížení zboží se také jistě spálí mnoho kalorií ☺.

S vyřešením tohoto problému ale naše třída neměla sebemenší potíže. Lehce jsme energii opět doplnili v KFC či jiném rychlém občerstvení. Z toho však plynul další problém, a tak se hitem letošních výletových nákupů stal pro naši třídu lístek na záchod.

Čas rychle utekl a my jsme se přemístili do zábavního vědeckého parku VIDA. Po krátkém bloudění a hledání vchodu jsme stanuli v obrovské hale. Naše oči nestíhaly prohlížet všechny ty věci, které jsme si mohli vyzkoušet, a mysl žasla nad vědou a vynálezy. Nevěděli jsme, co dříve! Park byl plný

zajímavostí z fyziky, přírodopisu, ale i běžného lidského života. Někteří z nás se rádi na chvíli stali moderátory, jiní si vyzkoušeli práci u pokladny, další zatím zkoumali, jak se šíří zvuk. Z Vidy jsme vycházeli nabyti různými dojmy a možná i s více vědomostmi.

Na všechno jsme alespoň na chvíli měli možnost zapomenout v Laser Game aréně. V žilách nám proudilo nepřeborné množství adrenalinu. Člověk si téměř ani neuvědomoval, kdo je. Věděl jen, že musí zničit nepřítele, vyhrát a pořádně si to užít! Ve finále nezáleželo na tom, jak dobří jste byli. Tak či tak jsme byli ze hry nadšení.

Potom už nás čekal jen krátký rozchod a cesta domů, takže jsme měli možnost si sdělit dojmy a alespoň trochu vychladnout. Domů jsme přišli unavení a zkrátí jako beránci ☺. O výletě mluvíme jako o jednom z nejpovedenějších. Opravdový zážitek...

DO PRAHY S 9.B

*Hana Machová
a Alena Hlaváčová, 9.B*

Ve čtvrtek 4. června 2015 jsme se ráno vydali na poslední výlet na základní škole. Kolem šesté hodiny ráno jsme se sešli na vlakovém nádraží v Novém Městě na Moravě, odkud jsme jeli do Prahy.

Paní učitelka nám koupila místenky, takže jsme měli ve vlaku všichni rezervovaná svoje místa. Když jsme vystoupili, šli jsme se nejprve podívat na

Vyšehradský hřbitov, kde jsou pochovány známé osobnosti Česka. Čas nám rychle utekl, a tak jsme se vydali do Muzea Policie ČR, kde jsme si mohli prohlédnout policejní výbavu a další velmi zajímavě věci.

Když jsme opustili muzeum, nasvačili jsme se a šli jsme na Petřinskou rozhlednu. Většina z nás tam vylezla a ti, kteří ne, šli aspoň do půlky nebo na ostatní čekali pod rozhlednou. Dál jsme zamířili do zrcadlo-

vého sálu, který je nedaleko rozhledny.

Nakonec jsme všichni dostali dvouhodinový rozchod v Paladiu. Při odjezdu nám všem bylo líto, že náš poslední společný výlet končí, ale i přesto jsme si jej všichni užili.

POSLEDNÍ VÝLET 9.C

Daniela Horváthová, 9.C

Většina z nás si možná ještě pamatuje svůj první školní výlet. Někdo jel vlakem do přírody, jiný se šel někam projít. Já jsem se svou třídou například šla k paní učitelce domů, do Křídla. Teď, o devět let později, jsme se spolužáky stáli před rozhodnutím, kam pojedeme na náš poslední společný výlet...

Skoro všude jsme už totiž byli - v Praze, v Brně, v Jihlavě... Naše rozhodnutí nám trochu usnadnila školní soutěž SOS – prevence kriminality, kterou jsme vyhráli a získali tím cestu vlakem do Prahy a návštěvu tamějšího Muzea Policie ČR. Další program byl na nás a náš požadavek byl jednoduchý. Když je to poslední výlet, musí být úplně nejvíce epický ☺.

Teď bych vám mohla začít dopodrobna popisovat, jak jsme se sešli v 5.45, jak jsem zaspala, jak jsme jeli vlakem do Žďáru nad Sázavou a pak rychlíkem do Prahy, jak jsme si užili metro, i když už nejsme tak malí... Po všech těchto událostech jsme došli na Vyšehrad, jehož návštěvu jsme kvůli dešti zrušili při dějepisné exkurzi do Prahy před dvěma týdny. Na Slavíně jsme si individuálně prohlédli hroby slavných osobností, které nás zajímaly. Také jsme nahlédli do baziliky svatého Petra a Pavla, která na Vyšehradě stojí. Právě

v ní probíhala jakási zvláštní akce v rámci programu „Dny víry“.

Po návštěvě Vyšehradu, kde hodně foukalo (kdybych si nevzala šaty, určitě by vítr nefoukal ☺), jsme se přes Nuselský most přesunuli do Muzea Policie ČR. Tam jsme si vše také důkladně prohlédli, zajímavá byla expozice o drogách. V tuto chvíli jsem se dostala zhruba do poloviny našeho výletu. Stáli jsme před Muzeem Policie ČR a rozho-

dovali se, jestli navštívíme Musée Grévin, nejzábavnější muzeum voskových figurín v Evropě. Nějaký čas k dobru jsme měli, ale bohužel dnes, v době selfie, se prohlídka takového muzea protáhne na velmi dlouhou dobu ☺. My jsme neměli času nazbyt, a tak jsme muzeum opustili dříve, než se všichni se všemi celebritami stihli vyfotit ze všech stran.

Na odpoledne jsme totiž měli objednanou plavbu parníkem

po Vltavě. Svítlo sluníčko, parník jel pomalu a spouště z nás se trochu začalo chtít spát. Naštěstí byl na lodi zajímavý výklad, který nás vždy v pravou chvíli dokázal probudit. Byla to příjemná a pohodová plavba Prahou.

Po parníku jsme se metrem přesunuli do Palladia, kde jsme měli naplánovaný rozchod. Na každém výletě je rozchod poslední částí programu. Nejinak

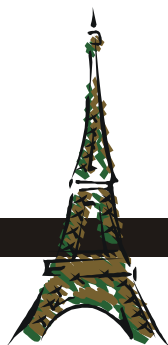
tomu bylo podle našeho plánu. Jenomže jsme mohli plánovat, jak jsme chtěli, konec našeho výletu nabral nečekaný, ale zábavný spád.

Když jsme metrem dojeli na vlakové nádraží, zjistili jsme, že máme ještě půl hodinky času. Kohosi napadlo, že bychom prostě mohli jet někam metrem, když už máme ty celodenní lístky na MHD. Paní učitelky souhlasily, a tak jsme

vybrali Kačerov, stanici se zajímavým názvem. Nastoupili jsme do metra, dojeli do Kačerova a jedno metro zpět jsme nechali odjet, aby to nevypadalo divně, že jedeme zase hned stejnou trasu zpátky. Tak jsme nastoupili až do dalšího a jeli na hlavní nádraží.

Když jsme z metra vystoupili, zjistili jsme, že máme už jen opravdu pár minutek do odjezdu našeho vlaku. Dali jsme se do běhu, abychom vlak chytli. Upřímně, nechtěla bych v tu chvíli být turista, který jde po hlavním nádraží, když se dav lidí rozběhne, aby stihl vlak. Kdybychom někoho zašlápli, ani bych se nedivila ☺.

Vlak jsme naštěstí stihli, v Kačerově jsme taky byli, domů jsme pozdě večer dojeli v pořádku a druhý den jsme i do školy přišli. Nakonec se vše povedlo a náš poslední výlet byl ze všech nejzajímavější...

S MAŽORETKAMI DO FRANCIE

Beata Dudová, 8.C

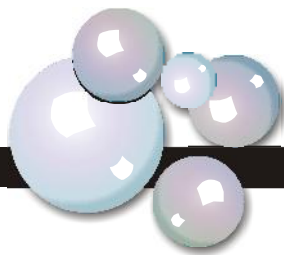
Z Nového Města jsme vyjeli 4. června 2015 okolo šesté hodiny. Cesta autobusem trvala asi šestnáct hodin. Druhý den jsme dojeli do Paříže...

Bylo krásné slunné počasí. První zastávkou byla Eiffelova věž. Fronta na ni byla delší, než jsem čekala. Po Eiffelovce jsme sešli k řece Seině a nasedli na taxi loď. Z lodě byl krásně vidět Notre Dame. Cesta byla zdlouhavá a z toho horka a únavy jsem usínala.

Vystoupili jsme na zastávce Louvre. Tam se šel podívat každý, protože pro většinu z nás byl vstup zdarma a kdo by nechtěl vidět Monu Lisu?

V sobotu 6. června se jelo do Versailles na prohlídku zahrad. Opět bylo velké horko. Ten

samý den nás ještě čekal noční průvod. V neděli odpoledne byl průvod městem Brie Comte Robert. Po průvodu jsme už sbalili věci a jeli domů. Do Nového Města jsme přijeli v pondělí ráno. Ve Francii se mi moc líbilo a doufám, že se tam ještě někdy podívám.

Mgr. Dagmar
Svobodová

PERLIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

V dnešním dílu Perliček jsem si zcela sobecky zabrala rubriku pro sebe. Přece jenom - dějepis je nejkrásnější předmět na světě (hned po angličtině ☺), a tak není divu, že se to v dějepisných písemkách nesmysly jen hemží!

Pokud se toužíte v historii vzdělávat, určitě čtete dál, ať vám nic důležitého neuteče. Takže co zajímavého jsem se v poslední době dozvěděla ☺?

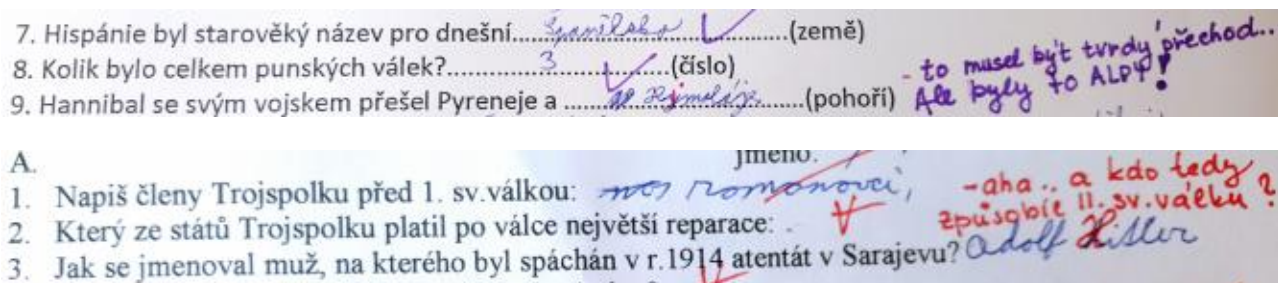
- V první světové válce byly poprvé použity tanky v bitvě u Waterloo

No, to se asi Napoleon divil, když je viděl... Nebo že by se divili ti vojáci, když vstal Napoleon z mrtvých a objevil se v 1. světové válce ☺?

- Bitva národů se konala u Lipan nebo u Lipna, už si to nepamatuju...

Tak je na čase si to zopakovat... U Lipan válčili husité, bitva národů byla u Lipska a na dno Lipna se, pokud vím, začátkem 90. let minulého století pohřbívali nepohodlní podnikatelé v sudech ☺.

No a protože je někdy neuvěřitelné, co někteří z vás vymyslí, příkládám i dva písemné důkazy, aby to nevypadalo, že si příspěvky do rubriky snad vymyslím ☺...

MLADÝ ZDRAVOTNÍK

Michaela Heralová, 8.C

Také v letošním roce uspořádal Červený kříž soutěž Mladý zdravotník, která se uskutečnila 19. května 2015 ve Žďáře na Sázavou v budově Hasičské pojišťovny. Náš pětičlenný tým z druhého stupně se vydal také bojovat.

Figuranty dělali žáci zdravotní školy ze Žďáru nad Sázavou a hodnotící komisi tvořili členové Červeného kříže. Soutěž probíhala na několika stanovištích, kde jsme museli prokázat chladnou hlavu, pevné nervy a

také vynalézavost v situacích, kdy jde o lidské životy. Museli jsme ošetřit různé druhy krvácení, zlomeniny, vyřešit situaci po srážce dvou bruslařů, poznat hypoglykemický šok a reagovat na něj a podobně.

Náš tým ve složení Kristýna Benešová, Michaela Heralová, Anička Bílková, Kristýna Tatičková a Katka Brožová se umístil na krásném 5. místě.

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

NÁVŠTĚVA Z BRATISLAVY

Mgr. Jana Láchová

Ve dnech 11.-13. května 2015 přijelo za našimi dětmi devět slovenských učitelů z nemocniční školy v Bratislavě. Ukázali jim, jak pracují s nemocnými dětmi v hodinách pracovní a výtvarné výchovy...

Přivezli mnoho rozličného materiálu – barevný papír, kartony, barvy, kamínky, ubrousky, drátky, kolíčky... Z něho pak děti vyráběly za pomoci slovenských učitelů krásné výrobky. Děti tak poznaly další zajímavé techniky vyrábění a odnesly si na památku velmi pěkné výrobky.

V odpoledních hodinách poznávali slovenští učitelé okolí Nového Města na Moravě. Prohlédli si skanzen Eden v Bystřici nad Pernštejnem, navštívili starý kamenný kostel ze 13. století v obci Vítochov. Z rozhledny v Karasíně obdivovali krásy našeho kraje.

VÝLET NA SLOVENSKO

Mgr. Jana Láchová

20. května 2015 odjely děti ze ZŠ Slavkovice se svými učitelkami na třídení poznávání Bratislavy a jejího okolí. Učitelé z partnerské školy si pro nás připravili zajímavý a bohatý program...

Hned první den jsme navštívili bratislavskou zoologickou zahradu a v dinoparku jsme obdivovali pravěká zvířata. Druhý den jsme ráno po snídani vyrazili do vesnice Abeland, která je 30 km od Bratislavy. Tam pro nás byl nachystaný

program s názvem Rytířský den. Poznali jsme život lidí ve středověku, pekli chleba, zpracovávali vlnu, jezdili na koni, stříleli z luku, šermovali, krmlili pstruhy a dobývali hrad. Program byl ukončen velkou hostinou.

Po obědě jsme odjeli na prohlídku nejstaršího slovenského hradu Děvín. Z jeho hradeb jsme viděli soutok řeky Dunaje a Moravy. Třetí den ráno nás čekala vyhlídková plavba lodí Martin po Dunaji. Měli jsme krásný výhled na město a Bra-

tislavský hrad. Turistickým vláčkem jsme projeli nejkrásnější místa Bratislavy a viděli nejvýznamnější památky města – Bratislavský hrad, Prezident-

ský palác, Slovenské národní divadlo...

Obědvali jsme na lodi, která kotví u řeky Dunaj. Po obědě už nastal čas loučení se sloven-

skými učiteli a předání dárků. Domů jsme odjížděli neradi, ale plni pěkných dojmů a krásných zážitků. Věříme, že se zase někdy potkáme...

PŮDA JE PROZKOUMÁNA

Ivana Staňková

Celoroční družinová hra, díky které jsme postupně odhalovali tajemství školní půdy, je u konce. Zbývá už jen pár úkolů a vysvědčení od moudré sovy Kamily bude naše...

V DUBNU jsme pátrali po skříni se starými učebnicemi. Z hledání se vyvinulo zajímavé povídání o tom, jak se učilo dříve, na co vzpomínají maminky a tatínkové, na co prarodiče. Děti se dost divily, někdy i nechápaly! Potom jsme každý týden věnovali jednomu předmětu a počítali, násobili,

řešili, doplňovali, kreslili, vymýšleli, tvořili, stavěli, hledali... Dost jsme se také věnovali tématu Duben – měsíc ochrany přírody a sami přiložili ruku k dílu při úklidu hřiště.

Na **KVĚTEN** se těšili hlavně kluci, protože jsme měli objevovat vyřazené technické přístroje. Moc jsme jich už na

půdě nenašli, ale ty objevené se dětem zdály „děsně divný“. Zjišťovali jsme u babiček a dědečků, s jakými stroji a přístroji se pracovalo v dílně či kuchyni dříve, pak jsme probírali současné vybavení školy a domácností, nakonec jsme se dostali až k důležitým vynálezům a k přenosu informací.

K tomu jsme kreslili, stavěli z Lega, učili se posílat vzkazy bubnováním či morseovkou a vytvářeli modely vynálezů pro budoucnost.

ČERVEN je plný toho nejlepšího, na co se celý rok chystáme a těšíme – budeme na půdě hledat poklad Josefa Koněrzy (první řídící učitel na naší ško-

le) a dostaneme vysvědčení od moudré sovy Kamily, která nám celý rok radila a pomáhala. Do té doby si budeme ještě dělat radost programem „Děti baví děti“, kdy si děti pro sebe navzájem připravují zajímavou činnost či soutěž, diplomy, medaile, dobrůtky a učí se tím, že není jednoduché připravit,

zabavit a spravedlivě ocenit malé i starší kamarády.

Velké tajemství, cože se vlastně na té školní půdě ukrývá, je poodhaleno. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavého a hlavně jsme se při tom dobře bavili. Pan řídící by z nás měl radost!

EXKURZE DO PRAHY

Mgr. Jana Láchová

V úterý 9. června 2015 odjeli žáci třetího a čtvrtého ročníku na vlastivědnou exkurzi do Prahy. Na tento den se moc těšili – nejenom na dlouhou cestu rychlíkem, ale hlavně na prohlídku alespoň nejhlavnějších historických památek a zajímavostí, o kterých se dověděli ve vyučovacích hodinách. Pro mnohé z nich byla návštěva našeho hlavního města premiérou...

Před devátou hodinou jsme vystoupili na hlavním nádraží a pak už jsme pokračovali pěš-ky na Václavské náměstí. Po nezbytném fotografování u sochy sv. Václava jsme odjeli ze stanice Můstek na Malostranské náměstí. Jízda metrem byla pro nás všechny velkým zážitkem. Po zámekských schodech jsme se vyšplhali k Hradu.

V Chrámu sv. Víta bylo hodně turistů, slyšeli jsme mnoho cizích řečí a asi jen my jsme mluvili česky. Ve Zlaté uličce nás pře kvapila velikost domečků a pokračovali jsme do věže Daliborka. V minulosti tam bylo věznění. Nechtěli bychom žít ve středověku, jen z pohledu na mučící přístroje nám běhal mráz po zádech. Před hlavní bránou jsme se vyfotili s hradní stráží a pak jsme si u Černínského paláce zopakovali pověst o marnotratné kněžně. U Lorety jsme si z časových důvodů nemohli poslechnout zvonkohru.

Před devátou hodinou jsme vystoupili na hlavním nádraží a pak už jsme pokračovali pěšky na Václavské náměstí. Po nezbytném fotografování u sochy sv. Václava jsme odjeli ze stanice Můstek na Malostranské náměstí. Jízda metrem byla pro nás všechny velkým zážitkem. Po zámeckých schodech jsme se vyšplhali k Hradu.

V Chrámu sv. Víta bylo hodně turistů, slyšeli jsme mnoho cizích řečí a asi jen my jsme mluvili česky. Ve Zlaté uličce nás pře kvapila velikost domečků a pokračovali jsme do věže Daliborka. V minulosti tam bylo věznění. Nechtěli bychom žít ve středověku, jen z pohledu na mučící přístroje nám běhal mráz po zádech.

Představili jsme si nešťastnou matku, která přišla o svých 27 dětí a všem dokázala vypravit pohřeb. Když sama umírala,

ných zrcadel jsme se všichni nasmáli – byli jsme hubeňouři, hned tlustějši, pak dlouhonoží, pak liliputánci... Z Petřína jsme pokračovali pěšky na Karlův most a dál na Staroměstské náměstí. Obdivovali jsme Orloj, živé sochy a spočítali 27 křížů v dlažbě na chodníku jako památku popravených českých pánů.

Tramvají jsme dojeli do Holešovic na Výstaviště, kde jsme v Mořském světě mohli obdivovat největší expozici mořských živočichů v České republice. V obřích akváriích plavali žraloci, hejna pestrobarevných korálových ryb, želvy, murény i pirani.

Nemohli jsme vynechat občerstvení v McDonaldu u vstupu do metra – tak jsme pojedli, popili a nabrali další síly na cestu domů. Ze stanice metra v Holešovicích jsme jeli podzemní dráhou na hlavní nádraží a pak už rychlíkem do Žďáru. Domů jsme přijeli v devět hodin trochu unavení, ale moc spokojení.

Před hlavní bránou jsme se vyfotili s hradní stráží a pak jsme si u Černínského paláce zopakovali p ověst o marnotratné kněžně. U Lorety jsme si z časových důvodů nemohli poslechnout zvonkohru.

zvony se rozezněly krásnou melodií, jakoby jí zpívaly všechny její děti.

Na Petřínskou rozhlednu jsme tentokrát vyšplhali všichni. Stálo to zato, výhled na Prahu byl nádherný! V bludišti jsme se málem ztratili. U zakřive-

VÝLET NA ROŠTEJN

Ivana Staňková

I když máme v letošním roce za sebou cestování už dost, vydali jsme se ještě na jednodenní výlet na hrad Roštejn...

Pěknou lesní cestou jsme od autobusu došli na hrad a pomalu se porozhlédli po nádvoří a okolí. Za chvíli se nás ujala paní průvodkyně a zavedla nás k vilám do tajemného podkroví plného strašidel a podivných bytostí. Poté nás přivítala sama paní hraběnka Františka Slavátová a ukázala nám místnosti s loveckými zbraněmi a trofejemi.

Malým otvorem ve zdi jsme pokračovali na prohlídku botanického sálu, kde nás dvě ča-

rodějky učily připravovat kouzelné nápoje. Potom už jsme spěchali zpět na nádvoří, kde bylo možné sledovat na velkém pódiu divadelní představení pohádky, zajít si vytvořit obrázek do výtvarné dílničky, nechat si namalovat obličej či se uvolnit na skákacím hradu.

Pokračováním výletu byla návštěva muzea v Třešti, kde je v současnosti připravena expozice věnovaná betlémskému. Je zde možné vidět sbírku betlémských papírových

přes dřevěné až po betlém z nyní aktuálních „gumiček“. Zajímavá byla i další prohlídka - děti poznaly práci soukeníků, sirkařů, řezbářů, prohlédly si historické nástroje lékařů a lékárníků, stroje písáři a počítačky obchodníků.

Závěrem jsme se prošli po pěkném náměstí a prohlédli si zajímavé sluneční hodiny, kde princip ukazování času spočívá v křížení stínu ručičky hodin s paprskem číselníku.

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 81 – červen 2015

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová, Valérie Bártová, Nina Křížová, Tereza Šebková, Beata Dudová, Michaela Heralová, Kristina Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Veronika Fialová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 81 vyšlo 22. června 2015 v nákladu 35 výtisků